

SINTEZA
la proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative
(ce vizează activități de acreditare, evaluare a conformității și standardizare)
(număr unic 157/MDED/2025)

Participantul la avizare, consultare publică, expertizare	Nr. crt.	Conținutul obiecției, propunerii, recomandării, concluziei	Argumentarea autorului proiectului
Avizare și consultare publică			
Ministerul Apărării, nr. 11/370 din 18.03.2025	1	Lipsă de obiecții și propuneri.	S-a luat act
Ministerul Muncii și Protecției Sociale, nr. 07/1369 din 17.03.2025	2	Urmare ratificării Convenției ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități, a fost adoptată Legea nr. 60/2012 <i>privind incluziunea socială a persoanelor cu dizabilități</i>, care prevede asigurarea drepturilor persoanelor cu dizabilități, în egală măsură cu alți cetățeni, la: educație, protecție socială, asistență medicală, reabilitare, muncă, viață publică, mediu fizic, transport, tehnologii și sisteme informaționale, de comunicare și la alte utilități și servicii la care are acces publicul larg. Totodată, în contextul reuniunii de screening bilateral aferent Capitolului 23 și Planului național de acțiuni privind realizarea criteriilor de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană pentru anii 2024 – 2027, este planificată transpunerea Directivei (UE) 2019/882 <i>privind cerințele de accesibilitate aplicabile produselor și serviciilor</i>, în legislația națională. Scopul Directivei respective este de a contribui la buna funcționare a pieței interne, prin apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește <i>cerințele de accesibilitate aplicabile anumitor produse și servicii, în special prin eliminarea și prevenirea barierelor din calea liberei circulații a anumitor produse și servicii accesibile, bariere care decurg din cerințe de accesibilitate divergente ale statelor membre</i>. Astfel, în contextul promovării proiectului menționat supra solicităm respectuos examinarea amplă a prevederilor Directivei (UE) 2019/882, privind cerințele de accesibilitate aplicabile produselor și serviciilor, în speță art. 2 lit. iii), lit. d), lit. e) și lit. f), alin. (4), art. 3 pct. (3), pct. (9), pct. 28 b) și pct. 38-43, art. 4 alin. (1), alin. (2) și alin. (5-7), art. 6, art. 12, art. 13 alin. (3) - (5), art. 14, art. 15 alin. (1) și alin. (4) , art. 20 și art. 21, cu transpunerea acestora, reieșind din domeniul de competență al Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării, pentru a asigura alinierea cerințelor de accesibilitate pentru persoanele cu dizabilități.	Precizare, Propunerea nu ține de scopul și subiectul proiectului. Directiva (UE) 2019/882 urmează a fi transpusă conform angajamentelor RM pentru aderarea la UE.
Cancelaria de stat, nr.14-93-3236 din 24.03.2025	3	Lipsă de obiecții și propuneri.	S-a luat act
Ministerul Sănătății, nr. 20/1002	4	Comunică despre susținerea de concept al acestuia.	Se acceptă parțial, cu toate acestea potrivit art.15 din Legea nr.102, modificată ultima data prin Legea nr.58 din

din 24.03.2025		În același timp, Ministerul Sănătății, în calitate de organ central de specialitate al administrației publice, fiind responsabil de elaborarea politicii în domeniul sănătății, inclusiv evaluarea și acreditarea în sănătate și certificarea conformității cu bunele practici în domeniul medicamentului (GMP, GLP, GCP, GDP, GVP), subliniază că proiectul de lege nu trebuie să se aplice operatorilor economici din domeniul sănătății. Evaluarea și acreditarea prestatorilor de servicii medicale se realizează de către Consiliul Național de Evaluare și Acreditare în Sănătate, desemnat în condițiile legii în calitate de organism național de evaluare și acreditare în domeniul sănătății, care asigură implementarea politicii de stat în baza Legii nr.552/2001 privind evaluarea și acreditarea în sănătate, cu toate modificările ulterioare. Certificarea conformității cu bunele practici în domeniul medicamentului (GMP, GLP, GCP, GDP, GVP) și dispozitivelor medicale, se realizează de către Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale conform legislației sectoriale specifice.	21.03.24, precum și în conformitate cu actele normative secundare (HG nr.702/2018, HG nr.703/2018, HG nr.704/2018 și HG nr.966/2017) dispozitive medicale (inclusiv in vitro și implantabile), atât introduse pe piață, puse în funcțiune, cât cele aflate în utilizare se supun evaluărilor/verificărilor periodice de către organismele de evaluare a conformității acreditate și recunoscute în condițiile Legii nr.235/2011 privind activitățile de acreditare și de evaluare a conformității. Concomitent, potrivit prevederilor actelor normative prenotate Agenția Medicamentului și Dispozitivelor Medicale este abilitată cu funcții de supravegherea pieței a dispozitivelor medicale. Certificarea conformității cu bunele practici GMP, GLP, etc. nu face subiectul Legii nr.235/2011 și a proiectului în cauză.
Agencia Medicamentului și Dispozitivelor Medicale, nr. Rg02-01471 din 25.03.2025	5	Lipsă de obiecții și propuneri.	S-a luat act
Ministerul Culturii, nr.03/2-09/871 din 24.03.2024	6	În proiectul de modificare a Legii nr. 20/2016 cu privire la standardizarea națională, la art. 18, formulat în redacție nouă "Participarea la activitatea de standardizare națională, europeană și internațională la alineatul (1) de introdus lit. e) cu următorul conținut: "Oferirea de consultanță tehnică și suport pentru IMM-uri, în vederea implementării standardelor și înțelegerii procesului de standardizare." De menționat că, utilizarea standardelor de către IMM-uri poate fi un impediment, pentru că este necesar de a implementa corect aceste cerințe. Prin organizarea de sesiuni de informare și ateliere de lucru pentru a crește gradul de conștientizare asupra importanței standardelor și beneficiilor implicării în procesul de standardizare, IMM-urile vor înțelege să navigheze prin complexitatea procesului și să le aplice corect. De aceea este imperios, pe lângă asigurarea accesului gratuit la proiectele de standarde moldovenești, de a oferi consultanță pentru a fi puse în aplicare.	Se acceptă
Ministerul Afacerilor Interne, nr.38/1008 din 24.03.2025	7	Urmare a examinării proiectului, se atrage atenția autorului că prin modificările propuse la art.14¹-14⁴ din Legea nr.235/2011 privind activitățile de acreditare și de evaluare a conformității, se modifică regimul recunoașterii organismelor de evaluare a conformității, iar autoritatea de reglementare urmează să decidă recunoașterea organismului de evaluare a conformității, cu notificarea ulterioară a Comisiei Uniunii Europene. În acest sens, procedura de recunoaștere presupune eliberarea unui act permisiv din partea autorității de reglementare, în conformitate cu prevederile Legii nr.160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător.	Nu se acceptă, Organismele notificate efectuează sarcinile care țin de procedurile de evaluare a conformității menționate în legislația de armonizare tehnică aplicabilă atunci când este necesară intervenția unei părți terțe. Un organism de evaluare a conformității este un organism responsabil cu efectuarea unuia sau a mai multor elemente ale evaluării conformității,

Astfel, se consideră judicios ca constatarea faptelor juridice și întrunirea condițiilor stabilite de lege, în sensul procedurii de recunoaștere a organismului de evaluare a conformității, să se regăsească în Nomenclatorul actelor permissive prevăzut de Legea nr.160/2011.

În această ordine de idei, proiectul propus urmează să conțină, inclusiv, modificări la prevederile Legii nr.160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreținător.

incluzând una sau mai multe dintre activitățile următoare: etalonare, testare, certificare și inspecție. Organismele notificate sunt organisme de evaluare a conformității recunoscute (desemnate) și notificate oficial de autoritatea națională competentă pentru a efectua procedurile de evaluare a conformității în sensul legislației de armonizare aplicabile a Uniunii, atunci când este necesară intervenția unei părți terțe. Acestea sunt denumite „organisme notificate” în temeiul legislației UE.

Statutul de organism notificat este disponibil organismelor de evaluare a conformității stabilite pe teritoriul Uniunii Europene. Statele membre sunt responsabile cu notificarea organismelor notificate, a căror alegere și responsabilitate le revine autorităților naționale. Acestea pot alege organismele pe care le notifică dintre organismele stabilite pe teritoriul lor, cu condiția ca acestea să îndeplinească cerințele din legislație și să dețină competențele necesare pentru a obține statutul de organism notificat.

Notificarea este actul prin care autoritatea de notificare informează Comisia și celelalte state membre că un astfel de organism a fost desemnat pentru realizarea evaluării conformității în temeiul unui act legislativ de armonizare al Uniunii și că organismul în cauză îndeplinește cerințele referitoare la organismele notificate stabilite în respectivul act legislativ de armonizare al Uniunii.

În timp ce recunoașterea (desemnarea) este considerată un act efectuat de autoritatea de recunoaștere (desemnare) – care poate fi aceeași cu autoritatea de notificare – numai actul de notificare adresat Comisiei și celorlalte state membre permite unui „organism recunoscut (desemnat)” să devină „organism notificat”. Numai după obținerea statutului de „organism notificat”, organismul este în drept să desfășoare activitățile de evaluare a conformității.

Organismele notificate își asumă responsabilități în domenii de interes public și, prin urmare, răspund în fața autorităților naționale

			competente. Pentru a fi eligibil, un organism trebuie să fie o persoană juridică stabilită pe teritoriul unui stat membru, aflându-se astfel sub jurisdicția respectivului stat membru. Cu alte cuvinte, statele membre sunt libere să decidă dacă notifică sau nu un organism care respectă cerințele stabilite în legislația de armonizare relevante a Uniunii. Deși organismul notificat trebuie să fie stabilit pe teritoriul statului membru notficator, acesta poate desfășura activități sau poate angaja personal în afara statului membru sau chiar în afara Uniunii. Cu toate acestea, certificatele și alte atestări de evaluare a conformității sunt eliberate întotdeauna de organismul notificat și în numele său. Reieșind din cele expuse atribuirea activităților organismelor recunoscute, precum și organismelor notificate la categoria activității de întreprinzător este o clauză națională care vine în contradicție directă cu legislația Uniunii Europene de armonizare. Ca urmare, recunoașterea națională precum și notificarea europeană nu pot fi catalogate la definiția „act permisiv” în sensul Legii nr.160/2011.
Ministerul Energiei, nr.03-839 din 25.03.2025	8	În Nota de fundamentare pct. 3.1. <i>Principalele prevederi ale proiectului și evidențierea elementelor noi</i>, lit. n), propunem de prevăzut expres domeniile pentru care acreditarea are caracter obligatoriu și pentru care voluntar, cu expunerea similară în Legea 235/2011 a cerințelor specifice aplicabile pentru ambele cazuri și mecanismele necesare de aplicat. Mai mult ca atât, toate instalațiile tehnice și sistemele tehnologice, în funcțiune, utilizate în cadrul obiectivelor periculoase, care sunt reglementate de Legea nr.151 din 09.06.2022 privind funcționarea în condiții de siguranță a obiectivelor industriale și a instalațiilor tehnice potențial periculoase (în continuare – Legea 151/2022) se supun inspecției, în condițiile art. 16, alin. (1) al Legii menționate.	Se acceptă, Explicații privind acreditare cu caracter obligatoriu sau voluntar au fost prezentate la punctul 3.1, litera a) din pct.1 (pentru Legea nr.235/2011) din Nota de fundamentare. În context, art.16, alin (4) din Legea nr.151/2022 prevede că inspecția instalațiilor tehnice se efectuează de către organismele de inspecție de tip A sau B, acreditate în conformitate cu standardul SM EN ISO/IEC 17020 și înregistrate în Registrul de stat. Astfel, pentru a demonstra competența și corespunderea cerințelor din Legea nr.151/2022 acreditarea este obligatorie.
		Art. 16 alin. (2) al Legii 151/2022 enunță că prima inspecție periodică a instalațiilor tehnice specificate în Anexa nr.3 la Legea 235/2011 privind activitățile de acreditare și de evaluare a conformității se efectuează la expirarea intervalelor de timp specificate în Anexa nr.3 la Legea 151/2022, calculate începând cu data înregistrării lor în Registrul de stat.	Se acceptă, Anexa nr.3 din Legea nr.235/2011 este menținută, fiind prezentată în nouă redacție

O atenție deosebită prezintă faptul că Anexa nr.3 la Legea 235/2011 a fost expusă în redacție nouă, astfel creând confuzie în aplicarea de mai departe a Legii 151/2022, afectând un domeniu foarte specific, sensibil și important pentru economia țării. Domeniile reglementate afectate sunt expuse astfel în Anexa nr. 3 la Legea 235/2011 în vigoare, marea majoritate din ele făcând parte din domeniul securității industriale. Reieșind din cele expuse mai sus, propunem în cazul modificării prevederilor existente în Anexa nr. 3 la Legea 235/2011 în vigoare, pentru domeniile respective de prevăzut, expres în lege, lipsa necesității în evaluarea conformității produsului în exploatare/utilizare.	
Suplimentar, propunem de prevăzut în textul proiectului cerințele pentru organismele de evaluare a conformității cel puțin a proceselor și serviciilor, după cum este prevăzut în noțiunea de „evaluare a conformității – proces prin care se evaluează dacă s-a demonstrat că au fost îndeplinite cerințele specificate pentru un produs, un proces, un serviciu, un sistem, o persoană sau un organism” (pct. 4 al proiectului enunțat).	Nu se acceptă, Articolul 16 din proiect stabilește cerințele pentru toate tipurile de organisme de evaluare a conformității, inclusiv laboratoare de testări, organisme de inspecției, organisme de certificare produse/procese/servicii, precum și organisme de certificare sisteme de management. În context, în temeiul art.6 din Legea 235/2011 în vigoare este aprobată Lista standardelor moldovenești de referință prin care se adoptă standarde europene armonizate pentru evaluarea conformității (a se vedea Ordin nr.188/2023 al MDDE).
La Art. I pct. 3 modificarea art. 1, nu este expus clar obiectul și domeniul de aplicare al legii – asupra cui se răsfrâng prevederile acestei legi, sfera de reglementare, categoriile de operatori economici.	Se acceptă parțial, Alineatul (2) din articolul 2 a fost prezentat în redacția cu precizarea domeniului de reglementare. În ceea ce privește categorii de operatori economici Legea nr.235/2011 în vigoare, precum și proiectul în cauză stabilește foarte clar noțiunea „operatori economici”, precum și obligațiile acestora, fiind prezentate în articole dedicate.
La Art. I pct. 6 modificarea art. 4 alin. (1), se propune reformularea alineatului în următoarea redacție: <i>„Politica statului în domeniul acreditării și al evaluării conformității se elaborează de către Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării în calitate de organ central de specialitate al administrației publice responsabil de infrastructura calității.”.</i>	Nu se acceptă, în sensul legii „domeniul de acreditare”, sarcini specifice pentru care a fost acordată acreditare și care este stabilit în anexa la certificatul de acreditare, partea integrantă a acestuia (a se vedea art.12 și 13 din Lege). Altfel, se vor crea confuzii în perceperea prevederilor legii.
La Art. I pct. 24 modificarea art. 16 alin. (3) al doilea enunț, după textul „care aparține unei” de completat cu textul „întreprinderi”, iar textul „asociații de afaceri” de substituit cu textul „asociații de	Se acceptă

Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale, nr. 10-1543 din 26.03.2025	9	<i>antreprenoriat</i>”, după cum este prevăzut la art. 1, alin. (1) al Legii nr. 845 din 03.01.1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi.	
		La Art. I pct. 24 modificarea art. 16 alin. (6) lit. a), la „experiență suficientă” propunem expunerea mai detaliată, cu indicarea cel puțin a stagiului necesar pentru îndeplinirea sarcinilor și criteriilor ce trebuie să fie îndeplinite. La Art. I pct. 24 modificarea art. 16 alin. (6) lit. b), la „proceduri adecvate” propunem de expus mai clar a ideea autorului în vederea îndeplinirii principiului transparenței ori în redacția actuală acest criteriu nu poate fi cuantificat. La Art. I pct. 24 modificarea art. 16 alin. (8) lit. a), propunem de desfășurat criteriul „pregătire tehnică și profesională solidă”, deoarece nu este clar ce competențe sunt necesare pentru a fi considerate în baza acestuia. La Art. I pct. 24 modificarea art. 16 alin. (8) lit. b), de expus mai detaliat în ceea ce privește cuvintele „cunoștințe satisfăcătoare”, deoarece nu este clar cine și în baza la ce criterii apreciază dacă cunoștințele sunt satisfăcătoare sau nu, precum și modul de a deține așa-numita autoritate corespunzătoare. Totodată, propunem de indicat, cel puțin denumirea sau formatul documentului ce ar confirma calificativul enunțat. La Art. I pct. 24 modificarea art. 16 alin. (8) lit. c), de expus mai detaliat în ceea ce privește cuvintele „cunoștințe și înțelegere corespunzătoare”, deoarece nu este clar cine și în baza la ce criterii apreciază dacă cunoștințele și înțelegerea standardelor este suficient de corespunzătoare. La Art. I pct. 24 modificarea art. 16 alin. (8) lit. d), de expus mai detaliat în ceea ce privește cuvintele „abilitatea necesară”, deoarece nu este clar cine și în baza la ce criterii apreciază dacă abilitatea corespunde nivelului necesar	Nu se acceptă, proiectul stabilește criteriile comune pentru toate tipuri de organisme de evaluarea conformității (OEC) care pot fi recunoscute și ulterior notificate Comisiei Europene. Acestea pot fi laboratoare de testare/de etalonare, organisme de inspecție, organisme de certificare a produselor/ proceselor/ sistemelor de management. Cunoștințele și experiența, pregătire tehnică și profesională solidă a personalului OEC sunt legate de cerințele diferitor reglementări tehnice și de punere în aplicare a acestora, de activitățile de standardizare în domeniul de activitate, de tehnologiile relevante, de metodele de producție și de procedurile de verificare/evaluare, precum și de condițiile normale de utilizare a produsului în cauză. Totodată, OEC aplică, la solicitarea producătorilor, diferite proceduri de evaluare a conformității (diferite Module) care pot implica doar cunoștințele procesului tehnologic sau doar a procesului de testare sau doar examinarea și încercarea produselor pe bază statistică. OEC demonstrează cunoștințe și experiența în procesul de acreditare, în funcție de sarcini specifice desfășurate de OEC în cauză. Acesta trebuie să demonstreze că personalul beneficiază de formări profesionale corespunzătoare. În contextul celor relatate, este imposibil de stabilit cerințele mai specifice pentru fiecare OEC. De menționat, 27 state membre ale UE utilizează aceleași expresii la stabilirea criteriilor pentru OEC notificate
		La proiectul de lege (art. I ce vizează modificarea Legii nr. 235/2011 privind activitățile de acreditare și de evaluare a conformității): La pct. 20, privind modificarea art. 14²: - textul „<i>articolul se completează cu alineatele (2) - (6) noi cu următorul cuprins</i>” se va substitui cu textul „<i>articolul se completează cu alineatele (2) - (5) noi cu următorul cuprins</i>”, întrucât alin. (6) nu există; - la alin. (4) textul „<i>alineatul (4)</i>” se va substitui cu textul „<i>alineatul (3)</i>”, având în vedere că procedura la care se face referință este prevăzută în alin. (3).	Se acceptă
		La pct. 21, privind modificarea art. 14³:	Se acceptă parțial,

		- alin. (15) de exclus, deoarece conform alin. (3) lit. a), raportul privind evaluarea este depus de către organismul de evaluare a conformității către autoritatea de reglementare, iar alin. (15) prevede, în mod contradictoriu, că Centrul Național de Acreditare transmite acest raport către autoritatea de reglementare; - la alin. (18), textul „<i>articolul 14²</i>” se va substitui cu textul „<i>articolul 14³</i>”, având în vedere că alin. (3) la care se referă modificările sunt prevăzute în art. 14³.	La alin. (15) a fost stabilită o precizare că se referă la etapa de monitorizare a unui organism recunoscut efectuată de către Centrul Național de Acreditare în perioada de valabilitate a recunoașterii. În perioada de valabilitatea recunoașterii evaluarea periodică efectuată de Centrul Național de Acreditare se finalizează prin întocmirea raportului, care necesită a fi prezentat către autoritatea de reglementare.
		La pct. 24 , de exclus lit. d) de la art. 16 alin. (25) , deoarece prevederile acesteia dublează dispozițiile existente la lit. c).	Se acceptă
Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, nr.21-03/900 din 27.03.2025	10	Comunicăm lipsa obiecțiilor de ordin conceptual. Totodată, cu titlu de recomandare, propunem următoarele. La proiectul de lege (art. I ce vizează modificarea Legii nr. 235/2011 privind activitățile de acreditare și de evaluare a conformității): pct. 9, alin. (3) se va modifica astfel „În situația în care aplicarea legislației de armonizare a Uniunii Europene prevede utilizarea standardelor armonizate, lista standardelor moldovenești prin care se adoptă aceste standarde se aprobă prin ordin al Ministrului Dezvoltării Economice și Digitalizării și alte autorități publice centrale de specialitate și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova. Lista standardelor se actualizează ori de câte ori este necesar.”, deoarece conform Anexei nr.1 la Legea nr.162/2023 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor, sunt specificate și alte Autorități de reglementare a domeniilor/categoriilor de produse reglementate.	Se acceptă, propunerea a fost introdusă în punctul 27 (prevederile articolului 20), deoarece prevederile de la pct.9 din proiect nu se referă la standardele pentru produse, dar la standardele care cuprind criteriile pentru organismul național de acreditare și organisme de evaluare a conformității.
		la pct. 15, alin. (1) se vor revizui cuvintele „nu emis”	Se acceptă
		la pct. 24, alin. (25), conținutul lit. c) și d) sunt identice	Se acceptă
		la pct. 27, alin. (2) se va completa cu cuvintele „al Republicii Moldova”	Se acceptă
		La pct. 29, art. 22 alin. (1) lit. a) se va completa cu referințele la articolele ce pot fi încălcate	Se acceptă
		Art. III alin. (2) prevede: „În termen de 6 luni de la data publicării prezentei legi, Guvernul va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege”. Totodată, pct. 8 din Nota de fundamentare la proiectul dat specifică că: „Proiectul de lege nu va necesita modificarea altor acte normative”. În acest context, solicităm revizuirea acestor aspecte și aducerea în consens.	Se acceptă, a fost completat punctul 8 din Nota de fundamentare
Ministerul Finanțelor, nr.07/5-03/151/474 din 02.04.2025	11	La Art.1 În 10, art. 7 alin. (8), litera b) considerăm de prisos propunerea de substituie cu cuvintele ”și care nu sunt autofinanțate” de moment ce în art. 9, alin.(2), litera a) este specificat expres direcțiile de utilizare a mijloacelor financiare alocate din bugetul de stat. Expresia propusă pentru substituie se va exclude în totalitate, fără a fi substituită cu alte cuvinte.	Se acceptă

		În pct.13, alin.(4) din proiectul de lege, sintagma „ <i>în modul stabilit de legislația bugetar fiscală</i> ” urmează a fi substituită cu sintagma „ <i>conform Legii finanțelor publice și responsabilității bugetar fiscale nr.181/2014</i> ”.	Se acceptă
Ministerul Mediului, nr.13-05/ 978 din 08.04.2025	12	În contextul examinării proiectului de lege pentru modificarea unor acte normative (ce vizează activități de acreditare, evaluare a conformității și standardizare) (număr unic 157/MDED/2025), Vă comunicăm susținerea acestuia cu următoarele propuneri. La art. I, solicităm modificarea Legii nr.235/2011 privind activitățile de acreditare și de evaluare a conformității, în vederea asigurării unei transpuneri coerente a prevederilor Regulamentului (CE) nr.765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor privind acreditarea transpuse în proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative (ce vizează activități de acreditare, evaluare a conformității și standardizare). În prezent, Ministerul Mediului transpune dispozițiile Regulamentului (UE) 2018/2067 privind verificarea datelor și acreditarea verificatorilor în temeiul Directivei 2003/87/CE, prin elaborarea Regulamentului privind acreditarea și cerințele aplicabile verificatorilor, în temeiul art. 50 din Legea nr. 74/2024 privind acțiunile climatice. Totuși, Regulamentul (UE) 2018/2067 conține prevederi specifice referitoare la atribuțiile Centrului Național de Acreditare, în temeiul Regulamentului (CE) nr.765/2008 (art. 44–77), care nu pot fi reglementate prin acte subordonate legii și care necesită integrare într-un act normativ primar, corespunzător domeniului de competență relevant. În acest sens, propunem următoarele modificări legislative: Legea se completează cu capitolul II1 cu următorul cuprins: Capitolul II1 PROCESUL DE ACREDITARE A VERIFICATORILOR EMISIILOR DE GAZE CU EFECT DE SERĂ Articolul 12¹ Obiectivele acreditării (1) Centrul Național de Acreditare eliberează certificatul de acreditare verificatorilor emisiilor de gaze cu efect de seră, valabil pentru o perioadă de maximum cinci ani de la data emiterii. (2) Certificatul de acreditare este emis în conformitate cu cerințele standardului armonizat, în temeiul art. 50 din Legea nr. 74/2024 privind acțiunile climatice, pentru activitățile prevăzute în anexa nr. 1 la Regulamentul privind acreditarea și cerințele aplicabile verificatorilor, aprobat de Guvern. (3) Pe parcursul procesului de acreditare, precum și în cadrul activităților de monitorizare a verificatorilor acreditați, Centrul Național de Acreditare evaluează dacă verificatorul și personalul implicat în activitățile de verificare: a) dețin competențele necesare pentru efectuarea verificării rapoartelor, în conformitate cu prevederile alin. (2) al art. 50 din Legea nr. 74/2024 privind acțiunile climatice; b) desfășoară activitatea de verificare în conformitate cu cerințele legislative; c) respectă prevederile cadrului normativ relevant privind verificarea Raportului anual privind emisiile de gaze cu efect de seră (RAE). (4) Centrul Național de Acreditare păstrează dosare privind fiecare verficator, în conformitate cu cerințele standardului armonizat aplicabil prevăzut în anexa nr.3 la Regulamentul privind acreditarea și cerințele aplicabile verificatorilor, aprobat de Guvern. Articolul 12² Evaluarea (1) În procesul de acreditare, desfășurat în conformitate cu cerințele minime ale standardului armonizat, Centrul Național de Acreditare evaluează complexitatea domeniului pentru care solicitantul	Nu se acceptă, Proiectul transpune integral prevederile Regulamentului (CE) nr.765/2008. Cu toate că mai multe norme propuse sunt compatibile cu prevederile proiectului, propunerea nu ține de scopul proiectului. În context, nu face subiectul atât a proiectului, cât și subiectul Legii nr.235/2011. Astfel, la transpunere Regulamentului (UE) 2018/2067 autorul poate face referințe la prevederile Legii nr.235/2011 similar celor făcute în Regulamentul (UE) 2018/2067 la Regulamentului (CE) nr.765/2008. Totodată, Legea nr.235/2011 stabilește prevederi mai generale pentru acreditarea organismelor de evaluare a conformității de toate tipurile, din care fac parte și organisme de validare și verificare. Completarea proiectului cu prevederile specifice procesului de acreditare a verificatorilor emisiilor de gaze cu efect de seră va crea dificultăți pentru aplicarea atât a Legii nr.235/2011, cât și a actului normativ prin care se va transpune Regulamentul (UE) 2018/2067.

solicită acreditarea, gradul de complexitate al sistemului de management al calității, precum și ariile geografice în care acesta desfășoară sau intenționează să desfășoare activitățile de verificare.

(2) Centrul Național de Acreditare asigură independența deplină față de verificatorii pe care îi evaluează, precum și imparțialitatea în desfășurarea tuturor activităților de acreditare. Acesta este singura entitate responsabilă pentru luarea deciziilor finale privind acreditarea verificatorilor

(3) În calitate de organism național de acreditare, Centrul Național de Acreditare nu oferă și nu desfășoară activitățile sau serviciile specifice unui verficator, nu furnizează servicii de consultanță, nu deține acțiuni în cadrul organizației unui verficator și nu are interese financiare sau administrative în legătură cu niciun verficator.

(4) În scopul realizării evaluării, Centrul Național de Acreditare desfășoară cel puțin următoarele activități:

a) examinarea următoarelor:

i. informațiile solicitate în conformitate cu prezenta lege;

ii. informațiile referitoare la procesele de verificare, precum și cele privind sistemul de management al calității, în conformitate cu standardul armonizat menționat în Regulamentul privind acreditarea și cerințele aplicabile verficatorilor, aprobat de Guvern;

iii. criteriile de competență prevăzute în Regulamentul privind acreditarea și cerințele aplicabile verficatorilor, aprobat de Guvern, rezultatele procesului de garantare a competențelor menționat, precum și alte documente relevante care atestă competența întregului personal implicat în activitățile de verificare;

iv. informațiile referitoare la procesul de asigurare continuă a imparțialității și independenței, inclusiv evidențele relevante privind imparțialitatea și independența solicitantului și a personalului acestuia;

v. informațiile privind experții tehnici și principalii membri ai personalului implicați în verificarea RAE;

vi. sistemul și procesul de asigurare a unei documentații interne de verificare corespunzătoare;

vii. alte evidențe relevante deținute de verficator, inclusiv cele referitoare la competența și imparțialitatea personalului.

b) desfășurarea unei vizite la sediul solicitantului, având ca scop evaluarea unui eșantion reprezentativ din documentația internă de verificare, precum și analizarea modului de implementare a sistemului de management al calității, a procedurilor și proceselor aferente activităților de verificare, în conformitate cu prevederile Regulamentului privind acreditarea și cerințele aplicabile verficatorilor, aprobat de Guvern;

c) verificarea unei părți reprezentative din domeniul de acreditare solicitat, precum și a performanței și competenței unui număr relevant de angajați ai solicitantului implicați în verificarea RAE, în scopul asigurării că aceștia își desfășoară activitatea în conformitate cu prevederile Regulamentului privind acreditarea și cerințele aplicabile verficatorilor, aprobat de Guvern.

Articolul 12³ Echipa de evaluare

(1) Pentru fiecare evaluare, Centrul Național de Acreditare desemnează o echipă de evaluare, compusă dintr-un evaluator principal și, după caz, dintr-un număr corespunzător de evaluatori sau experți tehnici, în funcție de domeniul specific de acreditare.

(2) Centrul Național de Acreditare poate subcontracta anumite activități, cu respectarea strictă a cerințelor stabilite de standardul armonizat aplicabil.

(3) Echipa de evaluare include cel puțin o persoană cu cunoștințe relevante în domeniul acreditării privind monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră, în conformitate cu alin. (2) al art. 50

din Legea nr. 74/2024 privind acțiunile climatice, care deține competențele necesare pentru evaluarea activităților de verificare. Totodată, echipa trebuie să includă cel puțin o persoană care are cunoștințe solide privind legislația și orientările naționale aplicabile.

(4) Pentru desfășurarea procesului de evaluare, evaluatorul îndeplinește următoarele cerințe:

- a) cerințele prevăzute în standardul armonizat aplicabil;
- b) cerințele prevăzute de Legea nr. 74/2024 privind acțiunile climatice, inclusiv cele stabilite prin acte normative adoptate în temeiul art. 50 din această lege, precum și cele prevăzute în standardele și orientările aplicabile;
- c) cerințele privind auditarea datelor și alte cunoștințe tehnice, dobândite prin formare profesională sau prin instruire din partea unei persoane cu expertiză în domeniu.

(5) Evaluatorul principal trebuie să îndeplinească cerințele de competență menționate la alin. (4), să demonstreze capacitatea de a coordona o echipă de evaluare și să își asume responsabilitatea pentru desfășurarea evaluării în conformitate cu prevederile legale aplicabile.

(6) Evaluatorii interni, precum și persoanele responsabile de luarea deciziilor privind acordarea, extinderea sau reînnoirea acreditării, trebuie să îndeplinească cerințele de competență menționate la alin. (4) și să dețină cunoștințele și experiența necesare pentru a evalua procesul de acreditare în mod obiectiv și eficient.

(7) Centrul Național de Acreditare include în echipa de evaluare experți tehnici care oferă cunoștințe specializate și expertiză detaliată necesare pentru a sprijini evaluatorul principal sau evaluatorul în desfășurarea activităților de evaluare.

(8) Expertul tehnic deține competențele necesare pentru a sprijini în mod eficient evaluatorul principal și evaluatorul, în domeniul specific pentru care este solicitată expertiza sa. În acest scop, expertul tehnic îndeplinește următoarele cerințe:

- a) cunoaște cerințele prevăzute de Legea nr. 74/2024 privind acțiunile climatice, inclusiv reglementările adoptate în temeiul art. 50 din această lege, precum și standardele și orientările relevante aplicabile;
- b) are o bună cunoaștere a activităților de verificare.

(9) Expertul tehnic își îndeplinește atribuțiile sub îndrumarea și responsabilitatea deplină a evaluatorului principal din cadrul echipei de evaluare.

(10) Centrul Național de Acreditare păstrează dosare pentru fiecare persoană implicată în procesul de acreditare. Aceste dosare conțin informații relevante privind calificările, formarea profesională, experiența, imparțialitatea și competența, necesare pentru a demonstra conformitatea cu prevederile prezentului regulament.

Articolul 12⁴ Procesul de remediere a neconformităților constatate în cadrul evaluării

(1) Echipa de evaluare comunică solicitantului constatările și neconformitățile identificate, în conformitate cu cerințele standardului armonizat aplicabil și solicită un răspuns cu privire la acestea, în termenii prevăzuți de dispozițiile relevante.

(2) Solicitantul întreprinde acțiuni corective pentru remedierea tuturor neconformităților constatate și indică, în răspunsul transmis echipei de evaluare, măsurile adoptate sau planificate, împreună cu un termen clar de implementare, stabilit de Centrul Național de Acreditare.

(3) Centrul Național de Acreditare examinează răspunsurile primite și evaluează dacă măsurile propuse sau aplicate sunt adecvate pentru înlăturarea neconformităților. În cazul în care consideră răspunsul insuficient sau ineficace, Centrul solicită informații suplimentare, măsuri corective adiționale

sau dovezi privind implementarea efectivă a acestora. De asemenea, Centrul poate dispune desfășurarea unei evaluări suplimentare pentru a verifica aplicarea concretă a acțiunilor corective.

Articolul 12⁵ Măsurile de supraveghere

(1) Centrul Național de Acreditare efectuează anual supravegherea verificatorilor care dețin un certificat de acreditare. Prima supraveghere se realizează în termen de cel mult 12 luni de la data emiterii certificatului de acreditare

(2) Supravegherea include cel puțin următoarele activități:

a) efectuarea unei vizite la sediul verificatorului, în scopul realizării activităților prevăzute la articolul 12 alin. (4) lit. b);

b) evaluarea performanțelor și a competențelor unui număr reprezentativ de membri ai personalului verificatorului, în conformitate cu articolul 12 alineatul (4) litera c).

(3) Centrul Național de Acreditare elaborează pentru fiecare verficator un plan de supraveghere care să permită evaluarea unui eșantion reprezentativ din domeniul de acreditare, în conformitate cu cerințele standardului armonizat aplicabil.

(4) Pe baza rezultatelor supravegherii menționate la alin. (1), Centrul Național de Acreditare decide menținerea sau, după caz, retragerea acreditării.

(5) În cazul în care un verficator desfășoară activități de verificare într-un alt stat membru al Uniunii Europene, Centrul Național de Acreditare care a emis certificatul solicit organismului național de acreditare din acel stat să efectueze activitățile de supraveghere în numele și sub responsabilitatea sa.

Articolul 12⁶ Reevaluarea, evaluarea extraordinară și extinderea domeniului de acreditare

(1) Centrul Național de Acreditare reevaluează verficatorul înainte de expirarea certificatului, pentru a decide dacă valabilitatea acestuia poate fi prelungită.

(2) Centrul Național de Acreditare întocmește planul de reevaluare pentru fiecare verficator, astfel încât să fie evaluat un eșantion reprezentativ din domeniul de acreditare, cu respectarea cerințelor standardului armonizat aplicabil.

(3) Centrul Național de Acreditare poate efectua, în orice moment, o evaluare extraordinară a unui verficator, în vederea verificării conformității acestuia cu cerințele legale aplicabile.

(4) În scopul de a permite Centrului Național de Acreditare să determine necesitatea unei evaluări extraordinare, verficatorul are obligația de a informa fără întârziere Centrul Național de Acreditare în legătură cu orice modificare semnificativă relevantă pentru acreditarea sa, referitoare la statutul juridic, structura, funcționarea sau resursele sale. Modificările semnificative includ cele menționate în standardul armonizat aplicabil.

(5) În cazul unei cereri de extindere a domeniului de acreditare, Centrul Național de Acreditare desfășoară activitățile necesare pentru a stabili dacă verficatorul îndeplinește cerințele prevăzute la art. 121, în vederea aprobării extinderii solicitate.

Articolul 12⁷ Măsuri privind suspendarea sau retragerea certificatului de acreditare

(1) Centrul Național de Acreditare poate suspenda, retrage sau restrânge domeniul de acreditare al unui verficator în cazul în care acesta nu mai îndeplinește cerințele prevăzute de prezenta lege.

(2) Suspendarea, retragerea sau restrângerea domeniului de acreditare poate fi dispusă și la solicitarea verficatorului.

(3) Centrul Național de Acreditare elaborează, documentează, aplică și menține o procedură clară pentru suspendarea, retragerea sau restrângerea domeniului de acreditare.

(4) Centrul Național de Acreditare poate suspenda o acreditare sau poate restrânge domeniul de acreditare în oricare dintre următoarele situații:

- a) verificatorul a încălcat grav cerințele legislative aplicabile;
 - b) verificatorul nu a respectat, în mod repetat și constant, prevederile Regulamentului privind acreditarea și cerințele aplicabile verificatorilor, aprobat de Guvern;
 - c) verificatorul nu a respectat alte condiții specifice stabilite de Centrul Național de Acreditare.
- (5) Retragera acreditării se dispune în următoarele cazuri:
- a) verificatorul nu a remediat cauza care a condus la suspendarea certificatului de acreditare;
 - b) un membru al conducerii de nivel superior sau al personalului implicat direct în activitățile de verificare a fost găsit vinovat de fraudă;
 - c) verificatorul a furnizat cu bună știință informații false sau a ascuns informații esențiale.
- (6) Decizia Centrului Național de Acreditare privind suspendarea, retragerea sau restrângerea domeniului de acreditare, adoptată în conformitate cu alin. (4) și (5), poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare.
- (7) Decizia de suspendare, retragere sau restrângere a domeniului de acreditare produce efecte de la data notificării către verificator.
- (8) Centrul Național de Acreditare ridică suspendarea certificatului de acreditare în cazul în care primește dovezi concludente că verificatorul respectiv îndeplinește din nou cerințele legale aplicabile.
- (9) În cazul în care Centrul Național de Acreditare a impus unui verificator măsuri privind suspendarea, retragerea sau restrângerea domeniului de acreditare, precum și în situațiile în care suspendarea a fost ridicată sau o decizie asupra unei contestații a anulat măsura impusă, Centrul Național de Acreditare are obligația de a informa următoarele părți:
- a) autoritatea competentă a statului membru al Uniunii Europene în care este acreditat verificatorul;
 - b) autoritatea competentă și organismul național de acreditare din fiecare stat membru în care verificatorul desfășoară activități de verificare.
- Articolul 12⁸ Baza de date privind verificatorii acreditați
- (1) Centrul Național de Acreditare creează și administrează o bază de date care asigură accesul altor organisme naționale de acreditare, autorităților naționale, verificatorilor, operatorilor, operatorilor de aeronave, entităților reglementate și autorităților competente.
- (2) Centrul Național de Acreditare facilitează și armonizează accesul la această bază de date în vederea asigurării unei comunicări eficiente și rentabile între părțile menționate.
- (3) Baza de date prevăzută la alin. (1) conține cel puțin următoarele informații:
- a) numele și adresa fiecărui verificator acreditat de Centrul Național de Acreditare;
 - b) statele membre ale Uniunii Europene în care verificatorul desfășoară activități de verificare;
 - c) domeniul de acreditare al fiecărui verificator;
 - d) data emiterii certificatului de acreditare și data expirării acestuia;
 - e) informații privind eventuale măsuri privind suspendarea sau retragerea certificatului de acreditare impuse verificatorului.
- (4) Informațiile prevăzute la alin. (3) sunt puse la dispoziția publicului, cu respectarea prevederilor legislative privind confidențialitatea informațiilor obținute.
- Articolul 12⁹ Programul de lucru în materie de acreditare și raportul de gestionare
- (1) Până la data de 31 decembrie a fiecărui an, Centrul Național de Acreditare transmite Agenției de Mediu un program de lucru în domeniul acreditării, care include lista verificatorilor acreditați ce au notificat, în temeiul art. 121, intenția de a efectua verificări.
- (2) Programul de lucru conține cel puțin următoarele informații pentru fiecare verificator:

		a) data și locul preconizat al verificării, inclusiv mențiunea dacă se va efectua o vizită fizică sau virtuală la sit; b) informații privind activitățile planificate de Centrul Național de Acreditare pentru verificatorul respectiv, în special activitățile de supraveghere și reevaluare; c) datele auditurilor prin observare directă programate, efectuate de Centrul Național de Acreditare pentru evaluarea verificatorului, inclusiv adresa și datele de contact ale operatorilor care urmează să fie vizitați în acest scop; d) informații privind eventualele solicitări adresate organismelor naționale de acreditare din alte state membre ale Uniunii Europene pentru desfășurarea activităților de supraveghere în numele Centrului Național de Acreditare. (3) În cazul în care apar modificări ale informațiilor transmise inițial, Centrul Național de Acreditare are obligația de a furniza Agenției de Mediu un program de lucru actualizat până la data de 31 ianuarie a anului următor. (4) În urma transmiterii programului de lucru prevăzut la alin. (1), Agenția de Mediu pune la dispoziția Centrului Național de Acreditare toate informațiile relevante, inclusiv legislația și orientările naționale aplicabile. (5) Până la data de 1 iunie a fiecărui an, Centrul Național de Acreditare transmite Agenției de Mediu un raport de gestionare, care conține cel puțin următoarele informații privind fiecare verficator acreditat: a) detalii privind verficatorii acreditați recent, inclusiv domeniul de acreditare al acestora; b) orice modificări survenite în domeniul de acreditare al verficatorilor; c) rezultatele sintetizate ale activităților de supraveghere și reevaluare desfășurate de Centrul Național de Acreditare; d) rezultatele sintetizate ale evaluărilor extraordinare, inclusiv motivele care au determinat inițierea acestora; e) orice plângeri depuse împotriva verficatorilor de la data ultimului raport de gestionare și măsurile întreprinse de Centrul Național de Acreditare în acest sens; f) informații privind măsurile adoptate de Centrul Național de Acreditare ca urmare a comunicărilor primite din partea Agenției de Mediu.	
GL CSRAÎ nr. 38-78-3072 din 20.03.2025	13	Luând în calcul că în proiect se propune excluderea anexei nr.3 din Legea nr.235/2011, care identifică lista domeniilor reglementate, pentru a nu admite confuzii și interpretări eronate cu privire la domeniul și obiectul de reglementare a legii, este necesar ca să fie dezvoltat și clarificat cu mai multe detalii art.1 din Legea nr.235/2011. Aceste completări sunt necesare în special în privința Cap. V și VI din lege care se referă la activitatea de evaluare a conformității și la introducerea și punerea la dispoziție pe piață a produselor, implicit pentru a nu admite situațiile când se interpretează că în aria de reglementare a legii intră și produse alimentare sau alte categorii de produse care sunt de abordare veche și trebui să fie reglementate de cadru legislativ dedicat	Se acceptă, au fost completate alin.(1) din articolul 1 și alin.(2) din art.(2) cu specificarea „produselor industriale”. Totodată, Anexa nr.3 din Legea nr.235/2011 este menținută, fiind prezentată în redacție nouă.
		Din textul propus spre modificare în Legea nr.235/2011 reiese direct, la art.11 alin. (2/1) și pe alocuri indirect art.8 alin.(3) lit. d) că MOLDAC este investit cu atribuția de a aproba reguli/norme opozabile unui cerc nedeterminat de persoane. Ori atenționăm că funcția de reglementare poate fi atribuită doar unei autorități publice care deține astfel de funcție, cu atât mai mult o astfel de funcție nu poate fi atribuită entității care urmează singură să pună în aplicare normele pe care se și le aprobă. Cu atât mai mult că MOLDAC este o instituție publice (și nu autoritate) care prin definiție nu poate avea funcție de	Se acceptă a fost redactat art.8 alin.(3) lit. d) și alin. (4) din art.11 în sensul redării mai înguste a intervenției, stabilind că MOLDAC elaborează politici, reguli și proceduri ale sistemului de management intern.

reglementare. Astfel, în situațiile indicate și în oricare altele, MOLDAC ar putea doar elabora sau participa la elaborare, însă aprobarea normelor urmează să fie realizată de autoritatea ierarhic superioară, în cazul dat ministerul de ramură sau Guvernul.

În modificările propuse la art.14/1-14/4 din Legea nr.235/2011 se modifică regimul recunoașterii organismelor de evaluare a conformității astfel încât recunoașterea necesită să fie deja solicitată direct de către organismul acreditat și, în urma unei analize din partea ministerului responsabil, să primească accept sau refuz de recunoaștere cu notificarea ulterioară a Comisiei UE. Astfel recunoașterea devine un act permisiv, în sensul Legii nr.160/2011, și, pentru a putea fi invocată în cadrul național, este necesar ca aceasta să se regăsească în Nomenclatorul actelor permissive. Astfel proiectul propus necesită să conțină și modificările de rigoare la Legea nr.160/2011, luând în calcul și rigorile prevăzute la art.63 (4) din Legea nr.100/2017, cu argumentările și completările necesare în Nota de fundamentare.

Odată ce recunoașterea se încadrează în categoria de acte permissive calificate ca și „autorizații”, este imperativ ca toate cerințele și condițiile procedurale de bază să fie indicate în lege. Această regulă (prevăzută în Legea nr.160/2011 și Legea nr.235/2006) este încălcată prin modificările la art.14/2 prin care nu doar că se exclud puținele norme procesuale legate de modul de recepționare și examinare a dosarului, dar și se prevede la al. (3) că tot procesul va fi reglementat de însăși autoritățile emitente (adică de ministerele de ramură responsabile), ceea ce nu este doar încălcarea rigorii menționate dar și un conflict de interese. Astfel normele procedurale principale cu privire la modul de recepționare a cererii, modul de prelucrare și termenul limită în acest sens vor fi incluse în lege sau pot fi aplicate normele relevante, deja existente în Legea nr.160/2011, făcându-se trimitere la acestea.

Nu se acceptă,

Organismele notificate efectuează sarcinile care țin de procedurile de evaluare a conformității menționate în legislația de armonizare tehnică aplicabilă atunci când este necesară intervenția unei părți terțe.

Un organism de evaluare a conformității este un organism responsabil cu efectuarea unuia sau a mai multor elemente ale evaluării conformității, incluzând una sau mai multe dintre activitățile următoare: etalonare, testare, certificare și inspecție. Organismele notificate sunt organisme de evaluare a conformității recunoscute (desemnate) și notificate oficial de autoritatea națională competentă pentru a efectua procedurile de evaluare a conformității în sensul legislației de armonizare aplicabile a Uniunii, atunci când este necesară intervenția unei părți terțe. Acestea sunt denumite „organisme notificate” în temeiul legislației UE.

Statutul de organism notificat este disponibil organismelor de evaluare a conformității stabilite pe teritoriul Uniunii Europene. Statele membre sunt responsabile cu notificarea organismelor notificate, a căror alegere și responsabilitate le revine autorităților naționale. Acestea pot alege organismele pe care le notifică dintre organismele stabilite pe teritoriul lor, cu condiția ca acestea să îndeplinească cerințele din legislație și să dețină competențele necesare pentru a obține statutul de organism notificat.

Notificarea este actul prin care autoritatea de notificare informează Comisia și celelalte state membre că un astfel de organism a fost desemnat pentru realizarea evaluării conformității în temeiul unui act legislativ de armonizare al Uniunii și că organismul în cauză îndeplinește cerințele referitoare la organismele notificate stabilite în respectivul act legislativ de armonizare al Uniunii.

		În timp ce recunoașterea (desemnarea) este considerată un act efectuat de autoritatea de recunoaștere (desemnare) – care poate fi aceeași cu autoritatea de notificare – numai actul de notificare adresat Comisiei și celorlalte state membre permite unui „organism recunoscut (desemnat)” să devină „organism notificat”. Numai după obținerea statutului de „organism notifica”, organismul este în drept să desfășoare activitățile de evaluare a conformității. Organismele notificate își asumă responsabilități în domenii de interes public și, prin urmare, răspund în fața autorităților naționale competente. Pentru a fi eligibil, un organism trebuie să fie o persoană juridică stabilită pe teritoriul unui stat membru, aflându-se astfel sub jurisdicția respectivului stat membru. Cu alte cuvinte, statele membre sunt libere să decidă dacă notifică sau nu un organism care respectă cerințele stabilite în legislația de armonizare relevante a Uniunii. Deși organismul notificat trebuie să fie stabilit pe teritoriul statului membru notifikator, acesta poate desfășura activități sau poate angaja personal în afara statului membru sau chiar în afara Uniunii. Cu toate acestea, certificatele și alte atestări de evaluare a conformității sunt eliberate întotdeauna de organismul notificat și în numele său. Reieșind din cele expuse atribuirea activităților organismelor recunoscute, precum și organismelor notificate la categoria activității de întreprinzător este o clauză națională care vine în contradicție directă cu legislația Uniunii Europene de armonizare. Ca urmare, recunoașterea națională precum și notificarea europeană nu pot fi catalogate la definiția „act permisiv” în sensul Legii nr.160/2011.
	La art.14/3 alin.(3) lista documentelor ce se anexează la cerere este prevăzută în mod disproporționat și pe alocuri în discordanță cu Decizia UE care se transpune. Chiar dacă solicitantul deține deja certificatul de acreditare (care este indicat și în Decizia UE), la lit.a) nu se menționează acesta dar se solicită un „raport” de la MOLDAC în privința acreditării, ori dacă un astfel de raport nu este parte a certificatului de acreditare, se presupune că trebuie obținut suplimentar pentru a fi anexat la cererea de recunoaștere. La	Se acceptă parțial, a fost redusă lista documentelor ce se anexează la cerere fiind în conformitate cu prevederile art. R22 din Decizia nr.768/2008, precum și exclus modificarea alin (7) din art. 14³.

lit. e), fără argumentare, se adaugă „dovezi documentare care atestă că organismul de evaluare a conformității este competent să realizeze evaluarea conformității”. Pe lângă faptul că formularea este extrem de vagă și lasă o marjă foarte mare de discreție (ce presupun aceste dovezi și în ce volum trebuie prezentate), aceasta este contradictorie cu prevederile Deciziei UE care se transpune, care la art.R22 indică că astfel de dovezi se prezintă doar în situația în care organismul nu este acreditat, adică analiza capacităților va fi efectuată de însăși autoritatea care urmează să recunoască organismul (ceea ce nicicum nu e cazul Moldovei). Această abordare excesivă și disproporționată, de confuzie între recunoaștere pe baza unei acreditări și în lipsa acesteia, se regăsește pe parcursul proiectului în mai multe locuri. La alin.(7) din același articol se prevede că „organismul trebuie să pună la dispoziția autorității de reglementare toate informațiile, datele și documentele cerute”, ceea ce face inutilă norma de la alin.(3) în care se încearcă cumva exhaustiv să fie listate documentele care urmează a fi anexate la cerere. Precum și cerințele de la art.16, care urmează a fi respectate pentru a fi recunoscut, sunt expuse foarte generic și interpretabil, care nu doar că lasă o marjă foarte mare de discreție pentru autoritatea de reglementare și în mod vădit se dublează cu cerințele pentru acreditare. Ori în lipsa unor delimitări de cerințe, proceduri care pot fi atestate prin acreditare și care pot fi validate doar în procesul de obținere a recunoașterii, se creează riscul ca unele autorități de reglementare să dubleze efortul organismului de acreditare (solicitând demonstrarea acelorași fapte și capacități) chiar dacă nu vor avea astfel de capacități în realitate și, cel mai problematic, dublarea efortului din partea agentului economic de a demonstra de mai multe ori aceleași fapte pentru persoane diferite. Acest aspect fiind și mai grav în situațiile în care MOLDAC deja demonstrează capacitățile necesare și deține baza necesară de standarde și documente de referințe relevante, ori ministerele de ramură ar putea fi departe de a obține astfel de resurse și capacități	În ceea ce privește cerințele de la art.16 proiectul stabilește criteriile comune pentru toate tipuri de organisme de evaluarea conformității (OEC) care pot fi recunoscute și ulterior notificate Comisiei Europene. Acestea pot fi laboratoare de testare/de etalonare, organisme de inspecție, organisme de certificare a produselor/proceselor/ sistemelor de management, organisme de validare și verificare etc. Cerințe pentru OEC recunoscute nu dublează cerințele pentru OEC acreditate, cu toate că sunt fiind similare. Acreditarea OEC să efectuează la cerințele standardului armonizat adoptat ca standard moldovenesc. Totodată, prin proiect set introduc prevederi noi (articolul 17), care stabilesc prezumția de conformitate pentru organismele recunoscute atunci când OEC corespunde standardelor armonizate aplicabile.
La art.14/4 prin completarea termenului „restrângere” cu „refuz” în toate cazurile, se creează confuzii și neclarități în unele situații, în special luând în calcul că articolul conține alineate distincte pentru temeuri de restrângere și temeuri refuz de acordare.	Se acceptă parțial, Prevederile privind refuzul de acordare a recunoașterii au fost excluse
La art.14/4 prin completările cu alin.(1) și (11), care nu sunt racordate cu alin.(8) și (9), în privința modului de retragere/suspendare a recunoașterii, nu este tocmai clar în ce situații autoritatea retrage/suspendă cu sau fără adresarea în instanța de judecată. Este important ca noile alineate să fie mai bine integrate în articol ca să nu apară confuzii în privința obligației de a retrage recunoașterea prin instanța de judecată în situațiile în care este obligatoriu stabilit de lege.	Se acceptă parțial, alin. (11) a fost redactat și prezentat ca alin. (10¹) din art. 14⁴
Prin noua redacție la art.16 nu doar că se listează cerințele pentru recunoaștere, dar, implicit se exclud cerințele pentru acreditare. Astfel, în pofida unor prevederi propuse la art.17, nu este cert și clar că atestarea întrunirii cerințelor de la art.16 se efectuează prin acreditare, în schimb interpretarea directă este că autoritatea de reglementare urmează să examineze și ateste fiecare cerință în parte, în baza capacităților proprii (pe care este obligată să le dețină, așa cum prevede Decizia UE care se transpune). Astfel există riscul să apară dublarea de efort și proceduri menționată mai sus în opinie. În același timp, pe lângă faptul că art.16 conține o listă lungă de cerințe și condiții pentru organismele recunoscute, aceasta în multe cazuri este expusă într-un limbaj ambiguu și vag, care poate crea multiple situații de abuz sau eschivări. În special ne referim la sintagme de genul „îndeplinesc [serviciile] la cel mai înalt grad de integritate profesională și de competență”, „pregătire tehnică și profesională solidă”, „cunoștințe satisfăcătoare”, „cunoștințe și înțelegere corespunzătoare”, „abilitatea necesară” ș.a.m.d.	Nu se acceptă, alineatul (2) din articolul 17 concretizează că „Îndeplinirea criteriilor prevăzute de standardele menționate la alineatul (1) se constată prin acreditare în condițiile prezentei legi”. În ceea ce privește sintagme „îndeplinesc [...] la cel mai înalt grad de integritate profesională și de competență”, „pregătire tehnică și profesională solidă”, „cunoștințe satisfăcătoare”, „cunoștințe și înțelegere corespunzătoare”, „abilitatea necesară” se specifică că proiectul stabilește criteriile comune pentru toate tipuri de organisme de evaluarea conformității (OEC)

	care pot fi recunoscute și ulterior notificate Comisiei Europene. Acestea pot fi laboratoare de testare/de etalonare, organisme de inspecție, organisme de certificare a produselor/ proceselor/ sistemelor de management. Totodată, OEC aplică, la solicitarea producătorilor, diferite proceduri de evaluare a conformității (diferite Module) care pot implica doar cunoștințele procesului tehnologic sau doar a procesului de testare sau doar examinarea și încercarea produselor pe bază statistică. OEC demonstrează cunoștințe și experiența în procesul de acreditare, în funcție de sarcini specifice desfășurate de OEC în cauză. În contextul celor relatate, este imposibil de concretizat cerințele mai specifice pentru fiecare OEC. De menționat, 27 state membre ale UE utilizează aceleași expresii la stabilirea criteriilor pentru OEC notificate.
În aceeași ordine de idei, în articol sunt prevăzute unele obligații fără a clarifica modul acestora de realizare sau atestare. La alin.(9) se indică că „imparțialitatea organismelor trebuie să fie garantată”, fără a clarifica în ce mod. Tot aici se specifică că „remunerația personalului nu depinde de numărul evaluărilor”, ceea ce economic este imposibil. Este necesar de revizuit și specificat în alt mod, spre exemplu că remunerația este raportată la tipul și volumul de lucru, dar nu este în termen scurt direct conexă cu numărul și rezultatul evaluărilor. Pentru ca remunerația întreprinderii să fie total independentă de volumul evaluărilor, statul trebuie să garanteze acoperirea pierderilor în urma scăderii cererii de evaluări, în cazul în care aceasta va avea loc.	Nu se acceptă, managementul imparțialității este descris în standardele moldovenești care adoptă standardele armonizate și asigură prezumția de conformitate cu cerințele către organisme recunoscute stabilite de proiectul în cauză, precum și de reglementările tehnice. Organismul recunoscut trebuie să fie responsabil pentru imparțialitatea activităților sale de evaluare a conformității și nu trebuie să permită ca presiuni comerciale, financiare sau de altă natură să compromită imparțialitatea. Riscuri asupra imparțialității organismului se poate baza pe proprietate, guvernanta, management, personal și remunerarea acestuia, resurse comune, finanțe, contracte, marketing. Dacă este identificat un risc asupra imparțialității, organismul trebuie să poată demonstra cum elimină sau minimizează un astfel de risc. În acest context, fiecare organism are mecanismul propriu pentru asigurarea imparțialității sale fiind în funcție de structura

		organismului, comitete create în interior, personalul intern sau extern implicat, proceduri de evaluare a conformității aplicate (module sau scheme de certificare, etc)
	La art.16 alin.(18) nu este clar cum organismele „trebuie să se asigure” că beneficiarii fac uz de mecanismele de contestarea a rezultatelor și, cel mai important, nu este clar cum concret acestea pot fi contestate în contextul cadrului normativ național. Este important ca legea să indice cel puțin 2 aspecte cruciale: a) dacă contestarea este condiționată de vreo procedură prealabilă (din formularea propusă doar în mod indirect se presupune lipsa unei proceduri prealabile); b) dacă procedura de contestare ține de procedură comună civilă sau totuși este în procedura de contencios administrativ (ceea ce probabil ar fi cazul, luând în calcul elementele de putere publică care sunt acordate organismelor recunoscute).	Se acceptă, a fost redactat art. 16 (18)
	Din art.16 alin.(25) reiese că toate organismele interne trebuie obligatoriu acreditate, ceea ce nu corespunde nici practicii actuale și nici cerințelor UE în acest sens. În Decizia UE (art.R21) cerința cu privire la acreditare se referă doar la organismele interne cărora le pot fi încredințate unele categorii de evaluare a conformității (în limita unor module) în locul organismelor recunoscute și nicidecum la toate organismele interne funcționale. Alin. (24)-(26) necesită să fie revizuite în acest sens și, recomandabil, încadrate într-un articol separate.	Se acceptă, a fost introdus un articol separat.
	La art.25 alin.(4) este necesar de clarificat care sunt operatorii economici vizați, adică anume producători, importatori sau distribuitori, ca să nu fie interpretat că și cumpărătorii sunt obligați să mențină informația indicată și să o transmită la cerere autorității.	Nu se acceptă, În art. 2 din al proiectului este prezentată noțiunea „operatorii economici,, care specifică că acestea sunt producător, reprezentant autorizat, importator și distribuitor.
	În modificări la Legea nr.20/2016 la art.6 se propune ca nomenclatorul serviciilor prestate de INS și metodologia de stabilire a mărimii tarifelor să fie aprobată de ministerul de ramură, comparativ cu norma în vigoare, care presupune aprobarea de Guvern. Această prevedere nu doar este contradictorie cu prevederile Legii nr.98/2012 dar și este în discordanță cu principiul transparenței și previzibilității cheltuielilor pentru agenți economici, în special în privința serviciilor care se prestează exclusiv de INS și nu sunt servicii de piață liberă care pot fi prestate și de alte entități	Nu se acceptă, În raportului Comisiei Europene privind sistemul de standardizare din Republica Moldova în vederea negocierii unui ACAA a fost constatat: <i>„În urma unei evaluări aprofundate a legislației, două constatări principale sunt detaliate în cele ce urmează.</i> A. ISM nu prezintă elemente de sustenabilitate financiară <i>Institutul de Standardizare din Republica Moldova este o instituție publică, așa cum este definită de legislația Republicii Moldova. În această calitate, beneficiază de o alocare bugetară anuală de la bugetul de stat pentru a-și acoperi cheltuielile operaționale. În ultimii cinci ani (2019-2023), valoarea acestei alocări</i>

						bugetare a rămas neschimbată, la 5 200 000 lei. Ponderea alocării bugetare anuale în veniturile totale ale ISM are următoarea tendință: Tabelul 2. Evoluția ponderii alocării bugetare în bugetul total al ISM

Cheltuieli	4.548.171	5.233.890	6.154.445	6.620.897	6.532.083	7.108.950
Rezultatul	1.401.829	516.110	-44.055	-524.481	-374.098	-688.359

Creșterea nesemnificativă a bugetului de venituri al ISM în ultimii cinci ani, bazată pe o creștere cu 20% a veniturilor proprii, este atribuită atragerii de fonduri de la donatorii de asistență și unei ușoare îmbunătățiri a serviciului de formare profesională.

Lista serviciilor taxabile și metodologia de stabilire a tarifelor sunt prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 1213/2016. Acesta nu a fost modificat de la aprobarea sa în 2016, în pofida multiplelor cereri de modificare depuse de ISM. Ca urmare, prețurile standardelor, care reprezintă cea mai importantă categorie de venituri proprii ale ISM, au rămas neschimbate timp de opt ani, în ciuda creșterii inflației și a altor costuri.

Această evoluție nu poate reprezenta viabilitatea financiară a instituției și nu poate crea premisele unei dezvoltări durabile.

Recomandarea 1

Este absolut necesar să se diversifice veniturile și să se asigure flexibilitate în stabilirea tarifelor și execuția bugetului de venituri și cheltuieli.

Asigurarea unui anumit grad de autonomie financiară și flexibilitate în gestionarea veniturilor este necesară pentru buna funcționare a institutului. Acest nivel de flexibilitate este necesar pentru a încuraja inovarea și agilitatea în dezvoltarea și furnizarea de servicii ISM care să răspundă cerințelor pieței și să se alinieze la nivelul de dezvoltare al altor organisme naționale de standardizare din țările europene.

Punerea în aplicare a prezentei recomandări implică adoptarea și aprobarea unor modificări legislative care să asigure următoarele:

- O analiză riguroasă a activităților ISM din punct de vedere al costurilor, în vederea

			identificării activităților care vor fi acoperite anual din fondurile bugetului de stat și a activităților care pot fi transformate în servicii contra cost furnizate de ISM. În acest context, se modifică lista restrictivă prevăzută la art. 6 alin. (3) din Legea nr. 20/2016. - Eliminarea aprobării tarifelor prin hotărâre de guvern și reducerea nivelului de aprobare a prețurilor și tarifelor produselor și serviciilor în domeniul standardizării la nivelul ISM prin intermediul Consiliului de standardizare. - Aprobarea metodologiei de stabilire a prețurilor și tarifelor la nivelul MEDD prin ordin ministerial. - Introducerea unui procent al marjei de dezvoltare în structura prețurilor/tarifelor. Reieșind din recomandările Comisiei Europene, au fost elaborate modificările propuse în proiectul de lege.
Centrul de Armonizare a Legislației, nr.31/02-126-3282 din 25.03.2025	14	c) <i>Obiecții privind transpunerea Deciziei nr. 768/2008/CE</i> Urmare a examinării propunerilor de modificare inițiate prin prezentul proiect coroborate cu prevederile Legii nr. 235/2011 în vigoare, prin prisma dispozițiilor Deciziei nr. 768/2008/CE, expunem următoarele: - Potrivit pct. 33 și 35 din proiectul național, art. 26 și art. 28 din Legea nr. 235/2011 urmează a fi completate cu obligația producătorilor/importatorilor de a furniza informația și documentația necesară pentru a demonstra conformitate produsului atunci când autoritatea de supraveghere a pieței o solicită (noul alin. (5) la art. 26 și alin. (12) la art. 28 din lege), în conformitate cu obligația stabilită de art. R2 (9) și R4 (9) din Anexa I la Decizia nr. 768/2008/CE. În acest sens, reținem că, în condiția în care, art. 26 la alin. (1), lit. (e) și art. 28, alin. (4) din Legea 235/2011 deja conțin o astfel de obligație, se va asigura excluderea normei repetitive. În contextul neadmiterii unor norme repetitive, se va analiza suplimentar și prevederile art. 29 din legea în vigoare, în special, alin. (4) și (7), în măsura în care acestea conțin una și aceeași obligație pentru distribuitor - de a furniza informația și documentația necesară pentru a demonstra conformitate produsului. Totodată, în contextul propunerilor de modificare a art. 26 din Lege, se va asigura completarea art. 26 (1), lit. f) cu sintagma „și alți utilizatori finali” or art. R2 (7) din Anexa I la actul UE, prevede că „Producătorii se asigură că produsul este însoțit de instrucțiuni și informații de siguranță, într-o limbă care poate fi ușor înțeleasă de către consumator și alți utilizatori finali, după cum se stabilește de către statul membru în cauză”.	Se acceptă
		- Prin pct. 34 din proiectul național, se intervin cu completări la art. 27 din Lege astfel, fiind instituite noi obligații față de reprezentantul autorizat în conformitate cu dispozițiile art. R3 din Anexa I la Decizia UE. Totuși, în vederea asigurării unei transpuneri integrale a prevederilor art. R3 (2) din actul UE, actul național, în speță, art. 27, alin. (2), lit. a) din Lege, urmează a fi completat cu referința la perioada în funcție	Se acceptă

de ciclul de viață al produsului și al nivelului de risc, ori la moment, în versiunea actuală, se asigură o transpunere parțială a prevederilor art. R3 (2), lit. (a) din Anexa I la Decizia UE.	
- Articolul R12 din Anexa I la Decizia nr. 768/2008/CE prevede obligația statelor de a prevedea sancțiuni pentru încălcări, inclusiv, sancțiuni penale pentru încălcările grave a regimului care reglementează marcajul CE , astfel, pct. 39 din proiectul național, se completează art. 32 din Legea nr. 235/2011 cu un nou alin. (4) care statuează că „Încălcarea dispozițiilor prezentei legi atrage răspunderea patrimonială, civilă, disciplinară, contravențională sau penală, după caz, a celor vinovați, în condițiile legii.”. Cu referire la completarea în cauză, menționăm că, aceasta nu asigură transpunerea integrală a obligației normei UE date, ori compatibilitatea deplină poate fi constatată doar ca urmare a identificării nemijlocite a sancțiunilor corespunzătoare în cadrul legislației penale. În context, gradul de compatibilitate atribuit în compartimentul 8 al tabelului de concordanță pentru articolele date urmează a fi modificat în „parțial compatibil”.	Se acceptă
- Prin pct. 24 din proiectul național se modifică redacția art. 16 din Legea nr.235/2011 privind cerințele față de organismele de evaluare a conformității recunoscute în vederea notificării, pentru a corespunde cerințelor Deciziei nr. 768/2008/CE. Cu referire la noua redacție a art. 16 din Lege, și anume cea prevăzută pentru alin. (1), menționăm că, aceasta urmează să cuprindă referința la alin. (2) – (13) și nu la alin. (2) – (11) de la art. 16 potrivit normei corespondente din actul UE, în speță, art. R17 (1) din Anexa I.	Se acceptă
- proiectul național, prin pct. 28, prevede o nouă redacție a art.23 din Legea nr.235/2011 potrivit corespondentului normei privind neconformitatea formală de la art. R34 din Anexa I la Decizia nr. 768/2008/CE. Totuși, urmare a expertizei realizate, se constată că norma de transpunere din proiectul național nu conține referințele prevăzute în norma actului UE, în speță, art. R31 (corespondent - art.21 (2) și (3) din lege), art. R11 (corespondent - art.23 ¹ din lege) și art. R12 (corespondent - art.23 ¹ , alin. (7) și (9) din lege). În contextul celor identificate, se solicită a completa norma națională de transpunere a art. R34 din Anexa I la Decizia nr. 768/2008/CE cu referințele omise or lipsa acestora duce la interpretarea greșită a normei în cauză.	Se acceptă
- Cu referire la transpunerea art. R24 și R25 din Anexa I la Decizia nr.768/2008/CE pentru care tabelul de concordanță prezintă o compatibilitate deplină cu prevederile pct.20 și 22 (art.14 ² și art.14 ⁴ din lege) din proiectul național, se atestă o incertitudine în declarația făcută or prevederile actului UE, prezintă unele atribuții specifice ale Comisiei Europene care nu pot face obiect al transunerii în legislația națională (atribuirea unui număr de identificare unui organism notificat; punere la dispoziția publicului lista organismelor notificate; atribuțiile de investigare ș.a.), iar prevederile naționale declarate corespondent al acestor norme UE nu pot fi evaluate drept norme UE de transpunere.	Se acceptă
<i>c) Obiecții privind transpunerea Regulamentului (UE) nr.1025/2012</i> Urmare a examinării proiectului național prin prisma dispozițiilor Regulamentului (UE) nr.1025/2012, expunem următoarele: Proiectul național, prin pct. 8 completează art.11 din Legea nr.20/2016 cu un nou alin. (7), care prevede obligația organismului național de standardizare, înainte de a adopta un standard moldovenesc, să acorde o perioadă de cel puțin 60 de zile oricărei organizații de standardizare europene, oricărui organism de standardizare național din statele membre sau din partea Comisiei pentru a prezenta observațiile lor asupra proiectului de standard. Cu referire la noua prevedere propusă de proiectul național, menționăm că aceasta	Se acceptă

are corespondent art.4 (2) din Regulamentul (UE) nr.1025/2012 care, însă, identifică un termen diferit pentru prezentarea observațiilor, în speță, de „trei luni”. În contextul celor expuse, se solicită echivalarea termenului prevăzut de proiectul național cu cel stabilit de actul UE prevăzut <i>supra</i> .	
Potrivit tabelului de concordanță, prevederile art. 6 din Regulamentul (UE) nr.1025/2012 sunt transpuse integral în alin. (1) din art.18 și noul alin.(11) din articolul 18, prevăzut de proiectul național la pct. 14. Urmare a examinării prevederilor corespondente, dar și a prevederilor existente ale Legii nr. 20/2016, nu se constată a fi transpuse prevederile actului UE statuate la: - art.6, alin.(1), lit. (b), care prevede exemplul acordării accesului la activitățile de standardizare, fără a obliga IMM-urile să devină membre ale unui organism de standardizare național și art. 6, alin. (1), lit. (c), care prevede exemplul asigurării participării gratuite sau la tarife speciale la activitățile de standardizare;	Se acceptă
- art.6, alin.(2) privind schimburile de bune practici pentru a spori participarea IMM-urilor la activitățile de standardizare;	Se acceptă
- art.6, alin.(3), care prevede obligația organismelor de standardizare de a prezenta un raport anual pentru activitățile menționate la alin.(1) și (2) din art.6 la actul UE.	Se acceptă
În contextul celor identificate, proiectul național fie urmează a fi completat cu prevederile lipsă, fie completat cu prevederile existente care acoperă dispozițiile actului UE or corespondentul oferit, în speță, alin.(1) din art. 18 și noul alin.(11) de la articolul 18, prevăzut de proiectul național la pct.14, nu realizează transpunerea integrală a prevederilor acestuia.	Se acceptă
Capitolul IV din Regulamentul (UE) nr.1025/2012 prevede dreptul Comisiei de a decide să identifice specificațiile tehnice TIC care nu sunt standarde naționale, europene sau internaționale, dar care îndeplinesc cerințele prevăzute la anexa II, și care pot fi utilizate drept referințe, în domeniul achizițiilor publice, atunci când solicită un stat membru, fie din proprie inițiativă (art. 13 din actul UE); cât și unele cerințe privind utilizarea acestor specificații tehnice (art. 14 din actul UE). Potrivit tabelului de concordanță, prevederile art. 14 din Regulamentul UE care, potrivit conținutului acestora, par a fi prevederi UE neaplicabile, sunt declarate a fi transpuse prin noul art. 201 din Lege (pct. 17 din proiectul național), care prevede posibilitatea asociațiilor profesionale din domeniu de a elabora specificații tehnice TIC în lipsa standardelor moldovenești. Totodată, menționăm că, odată preluată o astfel de obligație a Comisiei în sarcina unei autorități naționale, se impune a analiza suplimentar posibilitatea preluării cerințelor pentru identificarea specificațiilor tehnice TIC prevăzute la Anexa II din Regulamentul UE și care, sunt declarate drept prevederi UE neaplicabile de către autorii proiectului or asociațiile profesionale din domeniu care vor elabora specificații tehnice TIC urmează să respecte cerințele pentru identificarea specificațiilor tehnice TIC.	Se acceptă
Remarcăm că, suplimentar, au fost examinate în ansamblu și celelalte prevederi ale Legii nr. 20/2016 existente, care nu fac obiect al modificărilor operate prin proiectul național, din perspectiva compatibilității acestora cu actul UE actualizat, fiind identificate următoarele neconcordanțe: - Noțiunea de „specificatie tehnică” prevăzută în art. 2 din Legea nr. 20/2016 și care are drept corespondent art. 2 (4.) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012, nu conține unele referințe prevăzute la lit. (b) și (d) din	Se acceptă

norma UE. Așadar, art. 2, (4.) lit. (b) din actul UE face referință la produsele agricole astfel definite la art. 38 (1) din TFUE ori actul național se referă la produsele agricole la general, iar art. 2, (4.) lit. (d) din actul UE prevede metodele și criteriile de evaluare a performanței produselor de construcții, astfel definite de art. 2, pct. 1 din Regulamentul (UE) nr. 305/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2011 sau pct. 5, subpct. 13) din HG nr. 913/2014 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea ghișeului unic de elaborare a evaluării tehnice în construcții și Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea ghișeului unic de eliberare a certificatului de atestare tehnico-profesională a specialiștilor în construcții. În context, noțiunea de „specificatie tehnică” urmează a fi completată cu referințele lipsă astfel identificate supra.

a) Obiecții privind clauza de armonizare

Potrivit cerințelor art. 31, alin. (2) și art. 44 din Legea 100/2017 cu privire la actele normative și pct. 33-34 din Regulamentul privind armonizarea legislației Republicii Moldova cu legislația Uniunii Europene, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 1171/2018, **se impune introducerea clauzei de armonizare a proiectului în discuție**, după cum urmează:

„Prezenta Lege:

- **transpune parțial Regulamentul (CE) nr. 765/2008** al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 (Text cu relevanță pentru SEE), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 218 din 13 august 2008, CELEX: 32008R0765, așa cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019;

- **transpune parțial Decizia nr. 768/2008/CE** a Parlamentului European și a Consiliului din 9 iulie 2008 privind un cadru comun pentru comercializarea produselor și de abrogare a Deciziei 93/465/CEE a Consiliului (Text cu relevanță pentru SEE), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 218 din 13 august 2008, CELEX: 32008D0768;

- **transpune parțial Regulamentul (UE) nr. 1025/2012** al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului (Text cu relevanță pentru SEE), CELEX: 32012R1025, așa cum a fost ultima dată modificat prin Regulamentul (UE) 2023/988 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 mai 2023.”

Textul clauzei de armonizare prevăzut la Art. I pct. 1) din proiectul național, urmează a fi modificată potrivit celor identificat în prezenta Declarație de compatibilitate, fiind expusă în redacția următoare:

„Prezenta Lege

- transpune Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 218 din 13 august 2008, CELEX: 32008R0765, așa cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019;

- transpune parțial² Decizia nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 iulie 2008 privind un cadru comun pentru comercializarea produselor și de abrogare a Deciziei 93/465/CEE a

Se acceptă parțial,
toate norme din actele juridice ale UE aplicabile
au fost transpuse.

	Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 218 din 13 august 2008, CELEX: 32008D0768 ” De asemenea, textul clauzei de armonizare prevăzut la Art. II pct. 1) din proiectul național, urmează a fi modificat potrivit celor identificate în prezenta Declarație de compatibilitate, fiind expus în redacția următoare: „Prezenta Lege transpune parțial² Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului (Text cu relevanță pentru SEE), CELEX: 32012R1025, așa cum a fost ultima dată modificat prin Regulamentul (UE) 2023/988 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 mai 2023.”	
	<i>b) Obiecții privind tabelele de concordanță</i> Cu referire la tabelele de concordanță prezentate, menționăm că acestea urmează a fi revizuite, în primul rând prin omiterea tabelelor de concordanță care prezintă situația actelor naționale în vigoare, fiind păstrate doar cele care conțin propunerile de modificare ale proiectului național coroborate cu cele ale actelor naționale în vigoare. Astfel, potrivit cerințelor HG nr. 1171/2018 pentru aprobarea Regulamentului privind armonizarea legislației Republicii Moldova cu legislația Uniunii Europene, prevăzute în Anexa nr. 2 la aceasta, pentru tabelele de concordanță care prezintă situația proiectului național, se va revizui conținutul acestora pentru a se asigura că: - compartimentul 7 menționează articolele, alineatele, paragrafele etc. ale proiectului de act normativ național, care corespund și transpun dispozițiile corespundente ale actului juridic european din compartimentul 6 al tabelului de concordanță, cu transcrierea tuturor prevederilor proiectului cuprinse în aceste articole, alineate, paragrafe etc., astfel încât să fie reflectat întreg textul proiectului de act normativ național. În cazul în care prevederile actului juridic european au constituit anterior obiect al transpunerii în legislația națională, se menționează titlul actului normativ național, articolul, alineatul, paragraful etc. care au transpus dispozițiile actului juridic european. Dacă proiectul național conține și prevederi cu specific național, care nu sunt transpuse din actul juridic european, acestea se reflectă la sfârșitul tabelului de concordanță. - compartimentul 9 menționează diverse observații, în special diferențele dintre prevederile actului juridic european și prevederile proiectului de act normativ național, în cazul în care se realizează o transpunere parțială sau doar a anumitor elemente structurale ale dispozițiilor actului juridic european. Se explică motivele care stau la baza transpunerii parțiale și se inserează trimiteri, mențiuni relevante. Se indică termenele preconizate pentru realizarea transpunerii integrale a dispozițiilor actului juridic european și proiectele de acte normative care vor înlătura diferențele de compatibilitate constatate la compartimentul 8 al tabelului de concordanță. De asemenea, în cazul prevederilor cu specific național, se indică angajamentul autorului, cu explicațiile de rigoare, că acestea nu excedă obiectul de reglementare al actului UE sau nu supra reglementează domeniul. III. Concluzii Ca urmare a expertizei de compatibilitate realizate, în scopul armonizării progresive a legislației naționale la legislația UE, potrivit angajamentelor asumate în calitate de stat candidat la aderarea UE, se va asigura	Se acceptă

		revizuirea proiectului și documentelor anexate prin prisma obiecțiilor și propunerilor enunțate în prezenta Declarație de compatibilitate.	
Avizare și consultare publică repetată			
Centrul de Armonizare a Legislației, e-legiferare	1	CAL validează PL, cu următorul comentariu: În contextul concluziilor expertizei de compatibilitate, clauza de armonizare a PL se va expune în următoarea redacție: ”Prezenta lege transpune parțial: - Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 218 din 13 august 2008, CELEX: 32008R0765, așa cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019; - Decizia nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 iulie 2008 privind un cadru comun pentru comercializarea produselor și de abrogare a Deciziei 93/465/CEE a Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 218 din 13 august 2008, CELEX: 32008D0768; - Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului, CELEX: 32012R1025, așa cum a fost ultima dată modificat prin Regulamentul (UE) 2023/988 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 mai 2023”.	Se acceptă
Ministerul Energiei, e-legiferare	2	Ministerul comunică lipsă de alte propuneri și obiecții la acest proiect de lege.	S-a luat act
Ministerul Apărării, e-legiferare	3	Comunică despre lipsa de obiecții și propuneri.	S-a luat act
Ministerul Muncii și Protecției Sociale, nr. 11/2135 din 29.04.2025	4	Reiterăm, că în contextul reuniunii de screening bilateral aferent Capitolului 23 și Planului național de acțiuni privind realizarea criteriilor de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană pentru anii 2024 – 2027, care prevede transpunerea Directivei (UE) 2019/882, <i>privind cerințele de accesibilitate aplicabile produselor și serviciilor</i>, în legislația națională, Ministerul Muncii și Protecției Sociale a analizat prevederile/acțiunile Directivei prenotate în procesul de transpunere, respectiv, pe domeniul social acțiunile sunt transpuse în totalitate. Astfel, recomandăm prevederea proiectului prenotat, conform domeniului de competență, prin prisma prevederilor Directivei respective, care are ca scop de a contribui la buna funcționare a pieței interne, prin apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește cerințele de accesibilitate aplicabile anumitor produse și servicii, în special prin eliminarea și prevenirea barierelor din calea liberei circulații a anumitor produse și servicii accesibile, bariere care decurg din cerințe de accesibilitate divergente ale statelor membre.	Se acceptă parțial, Prevederile din proiect sunt compatibile cu Decizia nr.768/2008/CE și Regulamentul (UE) nr.1025/2012 ce țin de libera circulația a mărfurilor. În context, prevederile ce țin de standarde, obligațiile producătorilor, reprezentanților autorizați, importatorilor și distribuitorilor, prezumția de conformitate, procedura de evaluare a conformității, declarația UE de conformitate și marcajul CE, procedura de salvagardare la nivel național și neconformitatea formală sunt transpuse integral. Respectiv, sunt

			compatibile cu prevederile relevante din Directiva (UE) 2019/882.
Ministerul Culturii, e-legiferare	5	Lipsă de obiecții și propuneri.	S-a luat act
Ministerul Finanțelor, e-legiferare	6	Avizat	S-a luat act
Ministerul Sănătății, nr. 20/1494 din 08.05.2025, e-legiferare	7	Lipsă de obiecții și propuneri.	S-a luat act
Expertizare			
Ministerul Justiției, nr. 04/2-4343 din 06.05.2025	1	Urmare examinării proiectului legii, atestăm următoarele observații și propuneri: Privitor la clauza de armonizare : În conformitate cu art. 44 alin. (3) din <i>Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative</i> și pct. 35 din <i>Regulamentul privind armonizarea legislației Republicii Moldova cu legislația UE, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1171/2018</i> , „(3) Clauza de armonizare indică tipul, numărul și denumirea oficială a actelor Uniunii Europene care se transpun în actul normativ, seria, numărul și data Jurnalului Oficial al Uniunii Europene în care au fost publicate actele respective, precum și măsura în care acestea sunt transpuse.” Având în vedere prevederile legale enunțate, în clauza de armonizare cu referire la <i>Regulamentul (UE) nr. 1025/2012</i> , se va indica Jurnalul Oficial al Uniunii Europene în care acest Regulament a fost publicat (valabil și pentru Art. II ce vizează modificarea Legii nr. 20/2016).	Se acceptă
		La Art. I (Legea nr. 235/2011): În referința la <i>Regulamentul (CE) nr. 765/2008</i> , textul „și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93” va fi succedat de textul „(Text cu relevanță pentru SEE)”, astfel cum este indicat în <i>Regulamentul (CE) nr. 765/2008</i> . În referința la <i>Decizia nr. 768/2008/CE</i> , după textul „de abrogare a Deciziei 93/465/CEE a Consiliului” va fi succedat de textul „(Text cu relevanță pentru SEE)”.	Se acceptă
		Prin pct. 2 alin. (4), cuvintele „legislația comunitară de armonizare” se substituie cu cuvintele „legislația de armonizare a Uniunii Europene”. Este de menționat că odată cu intrarea în vigoare la 1 decembrie 2009, a amendamentelor la Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), semnat la Lisabona, arhitectura Uniunii Europene s-a schimbat, fiind abandonată structura formată din trei piloni. Tratatul privind Comunitatea Europeană a fost redenumit în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), fapt ce s-a soldat cu transferarea personalității juridice a Comunității Europene către Uniunea Europeană, Comunitatea încetându-și existența. Astfel, după data de 1 decembrie 2009, vorbim numai despre „legislația UE” sau	Se acceptă, potrivit e-mail de mai jos

	despre acquis-ul UE” dar nu despre acquis-ul comunitar. Având în vedere tezele enunțate, dispoziția de la pct. 2 alin. (4) se va revizui. În acest sens, propunem următoarea redacție: „(4) cuvintele „legislația comunitară de armonizare”, la orice formă gramaticală, se substituie cu cuvintele „legislația Uniunii Europene” la forma gramaticală corespunzătoare.	
	Prin pct. 2 alin. (5) , sintagma „declarația de conformitate”, la orice formă gramaticală, se substituie cu textul „declarația CE [UE] de conformitate”, la forma gramaticală corespunzătoare, cu excepția articolului 32”. La acest aspect, menționăm că la art. 32 din <i>Legea nr. 235/2011</i> nu este utilizată sintagma „declarația de conformitate”, prin urmare, textul „cu excepția art. 32” se va exclude din proiect.	Se acceptă, potrivit e-mail de mai jos
	Totodată, menționăm că ținând cont că în tot textul proiectului legii diviziunile punctului nu sunt însemnate, la pct. 2 propunem ca alineatele să nu fie numerotate pentru a asigura un caracter unitar textului din proiectul legii.	Se acceptă
	La pct. 3 , prin care se modifică art. 1, se va ține cont de prevederile art. 51 alin. (6) din <i>Legea nr. 100/2017</i> , potrivit cărora alineatul articolului poate fi divizat în litere, care sunt însemnate succesiv cu litere latine mici, urmate de o paranteză. Astfel, se va rectifica numerotarea diviziunilor alineatului în cazul dat.	Se acceptă
	Prin pct. 4 din proiect, de la art. 2 din <i>Legea nr. 235/2011</i> , se exclud cuvintele „autoritate de supraveghere a pieței”. La acest aspect, menționăm că în cuprinsul propus la art. 16 alin. (11) și alin. (19) lit. c), etc. din <i>Legea nr. 235/2011</i> , se face referință la „autoritățile de supraveghere a pieței”, prin urmare se va revizui excluderea noțiunii enunțate. La semnificația noțiunii „legislația de armonizare a Uniunii Europene”, se va ține cont de propunerile pentru pct. 2 alin. (4). Totodată, cuvântul „orice” se va exclude ca fiind excedent. La semnificația noțiunii „evaluare la nivel de omologi”, termenul „după” se va exclude ca fiind excedent. La cuvintele „statele membre ale Uniunii Europene” cu care se propune a fi substituit cuvântul „străine”, termenul „membre” se va exclude ca fiind excedent (obiecție similară și la art. 8 alin. (3) lit. h)). În cuprinsul propus la art. 2 alin. (2), cuvintele „legislația de armonizare a Uniunii Europene” se vor substitui cu cuvintele „legislația Uniunii Europene”.	Se acceptă parțial, în ceea ce privește „autoritate de supraveghere a pieței”, noțiunea se exclude ne fiind stabilită de actele juridic europene ce intenționează a fi transpuse, iar pentru respectarea principiului coerenței la art. 16 alin. (11) s-a introdus referința la <i>Legea nr. 162/2016</i> privind supravegherea pieței și conformitatea produselor.
	În cuprinsul propus la art. 4 alin. (3) din <i>Legea nr. 235/2011</i> , cuvintele „pagina web” se vor substitui cu cuvintele „pagina web oficială”, în conformitate cu <i>Regulamentul cu privire la site-urile web oficiale ale autorităților și instituțiilor publice și la cerințele minime privind profilurile de socializare ale acestora, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 728/2023</i> .	Se acceptă
	La pct. 7 , din dispoziția de modificare cuvântul „Legea” se va exclude ca fiind excedent (obiecție valabilă și la pct. 12, 25, 42, 44). În cuprinsul propus la art. 4 ¹ alin. (1) din <i>Legea nr. 235/2011</i> , se vor uniformiza trimiterile la articole, alineate sau litere. Astfel, în textul proiectului normei se vor utiliza abrevierile acestora (obiecție valabilă în tot textul proiectului). Cuvintele „pe baza competențelor demonstrate de acesta” se vor exclude ca fiind excedente, or, cuvintele enunțate se regăsesc la art. 4 alin. (2) lit. a), la care se face referință în art. 41 alin. (1). La art. 4 ¹ alin. (2) din <i>Legea nr. 235/2011</i> , din sintagma „stat membru al Uniunii Europene”, cuvântul „membru” se va exclude ca fiind excedent (obiecție valabilă și la art. 31 alin. (1), propus spre modificare la pct. 40).	Se acceptă

		În pct. 8, cu titlu de obiecție generală, menționăm că dispozițiile din Tabelul de concordanță referitor la conținutul art. 5 din <i>Legea nr. 235/2011</i> nu corespund dispozițiilor din proiect. Prin urmare, se va elucida acest aspect.	Se acceptă
		Având în vedere tezele expuse anterior în raportul de expertiză juridică, la pct. 9, în cuprinsul propus la art. 6 alin. (3) din <i>Legea nr. 235/2011</i>, din sintagma „legislației de armonizare a Uniunii Europene” se vor exclude cuvintele „de armonizare a” (obiecție valabilă și la art. 8 alin. (1) lit. d)).	Se acceptă, potrivit e-mail de mai jos
		În conformitate cu art. 51 alin. (6) din <i>Legea nr. 100/2017</i>, „(6) Alineatele sunt însemnate succesiv cu numere ordinare, exprimate prin cifre arabe, luate între paranteze rotunde.”. Având în vedere prevederea legală enunțată, la pct. 10 alineatul al treilea, textul „alineatele 3 și 3¹” se va substitui cu textul „alineatele (3) și (3¹)”. Totodată, menționăm că art. 7 din <i>Legea nr. 235/2011</i> nu are alin. (3¹), prin urmare, întru corectitudinea redactării, la alineatul al treilea, textul „și 3¹” se va exclude. În acest caz, la un alineat distinct se va indica mențiunea „se completează cu alineatul (3¹) cu următorul cuprins:”, urmată de conținutul alin. (3¹). Având în vedere prevederile art. 32 din <i>Legea nr. 98/2012 privind administrația publică centrală de specialitate</i>, în cuprinsul propus la art. 7 alin. (3) din <i>Legea nr. 235/2011</i>, cuvintele „instituție publică” vor fi succedate de cuvintele „în care Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării are calitatea de fondator”, iar cuvintele „monitorizată de Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării” se vor exclude, or, cuvintele enunțate sunt indicate la art. 4 alin. (2) lit. c), care se propune în redacție nouă. Adițional, remarcăm că, termenul „entitate” este mai larg și cuprinde instituții și întreprinderi inclusiv private, iar autoritățile nu pot fi private. Prin urmare, în cuprinsul propus la alin. (3¹) din art. 7, cuvintele „autorități publice sau private” se vor substitui cu cuvintele „entități publice sau private”	Se acceptă
		La pct. 11, în cuprinsul propus la art. 8 alin. (1) lit. i) din <i>Legea nr. 235/2011</i>, în referința la <i>Legea nr. 420/2006</i>, în denumire, cuvintele „cu privire la” se vor substitui cu cuvântul „privind”. Tot aici, având în vedere prevederile <i>Legii nr. 86/2020 cu privire la organizațiile necomerciale</i>, cuvintele „organizațiile neguvernamentale” se vor substitui cu cuvintele „organizațiile necomerciale”. În cuprinsul propus la art. 8 alin. (3) lit. f) din <i>Legea nr. 235/2011</i>, sintagma „organelor juridice” se va revizui, or, legislația națională nu operează cu astfel de noțiune. Mai mult, noțiunea este ambiguă or, nu sunt clare autoritățile la care se face referință. Întru asigurarea condiției preciziei, se va examina oportunitatea substituirii noțiunii „organele juridice” cu autoritățile concrete (ex.: organele de urmărire penală, procuraturii, instanțele de judecată, etc.). De asemenea, la art. 8 alin. (3) lit. l), se vor revizui cuvintele „sau de alte genuri de interese financiare sau administrative”, deoarece sunt ambigue. Având în vedere dispoziția propusă la art. 8 alin. (3) lit. m), care prevede că „m) să nu întră în concurență cu organismele naționale de acreditare ale altor state”, proiectul urmează a fi coordonat suplimentar cu Consiliul Concurenței și Centrul de Armonizare a Legislației.	Se acceptă parțial, în ceea ce privește art. 8 alin. (3) lit. m), prin aceasta normă se transpune integral art. 6 alin.(2) din Regulamentul (CE) 765/2008 (a se vedea tabel de concordanță la proiect). <i>Legea nr. 235/2011</i> prevede că acreditarea ca activitatea recunoscută oficial, constituie o activitate publică necomercială și neconcurențială, care angajează răspunderea în fața autorităților. De asemenea, <i>Legea</i> prevede că în țară poate fi desemnat un singur organism național de acreditare și atunci când un organism de evaluare a conformității dorește, în mod voluntar, să beneficieze de o acreditare, acesta se adresează organismului național de acreditare care funcționează în conformitate cu prevederile prezentei legi, ceea ce permite evitarea prezenței unei concurențe.

			În aceeași ordine de idei, dispozițiile privind acreditarea transfrontalieră la art. 14 aliniatele (2 ¹) - (6) ce țin de cooperarea transfrontalieră între organismele naționale de acreditare unice în fiecare stat membru ale UE, prin care se asigură excluderea concurenței între aceste organisme - principiului prevăzut la art. 8 alin. (3) lit. m).
		La pct. 13 , în cuprinsul propus la art. 9 alin. (2) lit. a) din <i>Legea nr. 235/2011</i> , cuvintele „mijloacele financiare de la bugetul de stat” se vor substitui cu cuvintele „mijloacele financiare acordate de la bugetul de stat” (obieecție valabilă și la alin. (4 ¹) al art. 9 din <i>Legea nr. 235/2011</i>).	Se acceptă
		La pct. 15 , menționăm că art. 11 din <i>Legea nr. 235/2011</i> nu are alin. (1 ¹), prin urmare, întru corectitudinea redactării, la alineatul întâi, textul „și (1 ¹)” se va exclude, iar la un alineat distinct se va indica mențiunea „se completează cu alineatul (11) cu următorul cuprins:”, urmată de conținutul alin. (11).	Se acceptă
		La pct. 16, norma propusă la art. 12 alin. (12) din <i>Legea nr. 235/2011</i>, cuvintele „într-un interval de timp rezonabil” sunt ambigue, prin urmare, referința la „interval de timp rezonabil” se va substitui cu un termen concret. Totodată, la măsura privind restricționarea certificatului de acreditare, menționăm că, deși art. 5 alin. (4) din <i>Regulamentul (CE) 765/2008</i> face referință la restricționarea certificatului de acreditare, <i>Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător</i> nu conține reglementări privind restricționarea actului permisiv. Prin urmare, se va examina acest aspect, inclusiv prin amendarea <i>Legii nr. 160/2011</i> în acest sens.	Se acceptă parțial, un termen concret nu poate fi stabilit, deoarece restricționarea, suspendarea sau retragerea certificatului de acreditare au condiții diferite. În formularea modificării s-a făcut referința la reguli de acreditare, care sunt transparente și accesibile, fiind publicate pe pagina oficială MOLDAC (a se vedea la link-ul https://acreditare.md/wp-content/uploads/2024/12/1-RA-ed.22-RO.pdf). MOLDAC are dreptul de a restricționa, suspenda sau retragere parțial sau integral acreditarea, pentru una sau pentru toate locațiile organismului de evaluare a conformității, în situațiile prevăzute și la pct. 6.3.10 a Contractului de acreditare încheiat între MOLDAC și solicitantul acreditării. Model al Contractului este accesibil pe pagina oficială MOLDAC (a se vedea link-ul https://acreditare.md/documente/contract-de-acreditare/). Certificatul de acreditare emis de către MOLDAC nu este act permisiv, astfel nu cade sub incidența Legii nr.160/2011, fapt confirmat inclusiv prin proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative (privind optimizarea actelor permissive) cu numărul unic 314/MDED/2025 care cuprinde modificarea

		Legii nr. 160/2011 care se flă la etapa de consultare publică (a se vedea link-ul https://particip.gov.md/ro/document/stages/anunt-privind-consultarea-publica-a-proiectului-de-lege-pentru-modificarea-unor-acte-normative-privind-optimizarea-actelor-permisiive/14364).
	La pct. 18 , ce vizează modificarea art. 14 alin. (2) din <i>Legea nr. 235/2011</i> , se va preciza unde se publică rezultatul evaluării la nivel de omologi. Tot aici, precum și la art. 14 ¹ alin. (3), din sintagma „statelor membre ale Uniunii Europene” se va exclude cuvântul „membre” (obiecție similară și la art. 14 alin. (2) și (5)).	Se acceptă
	La pct. 19 , ținând cont că prin proiect se propune excluderea de la art. 14 ¹ alin. (7) lit. c) din <i>Legea nr. 235/2011</i> a cuvintelor „legislației comunitare de armonizare și a”, cuvintele „reglementările tehnice care transpun această legislație”, urmează a fi substituite cu cuvintele „reglementării tehnice care transpun legislația de armonizare”, pentru a reda un sens clar normei.	Se acceptă
	La pct. 20 , modificările care se propun la art. 14 ² alin. (1) din <i>Legea nr. 235/2011</i> , se vor indica în ordine cronologică. Astfel, mai întâi se vor indica modificările care se propun la lit. c ¹), care vor fi succedate de modificările propuse la lit. d). Totodată, dispoziția propusă la art. 14 ² alin. (1) lit. c ¹), nu se integrează armonios în text, or, aceasta nu constituie o atribuție cu care sunt investite autoritățile cu funcții de reglementare. Prin urmare, se va examina oportunitatea excluderii acesteia de la art. 14 ² , fie norma propusă se va reformula. În conținutul propus la art. 14 ² alin. (1) lit. d) din <i>Legea nr. 235/2011</i> , se vor preciza subiecții care pot efectua recunoașterea organismului de evaluare a conformității, dacă nu au efectuat evaluarea acestuia.	Se acceptă
	La pct. 22 , în cuprinsul propus la art. 14 ⁴ din <i>Legea nr. 235/2011</i> , sintagma „autoritatea competentă” se va substitui cu sintagma „autoritatea de reglementare”, or, anterior în text nu se face referință la autoritatea competentă. Potrivit art. 2 din <i>Legea nr. 420/2006 privind activitatea de reglementare tehnică</i> , autoritatea de reglementare este organ central de specialitate al administrației publice responsabil, în limitele competențelor sale, de elaborarea reglementărilor tehnice. Potrivit pct. 22 alineatul al doilea, „alineatul (1) devine alineatul (1 ¹)”. La acest aspect, menționăm că, potrivit normelor de tehnică legislativă, renumerotarea elementelor structurale nu se admite. Renumerotarea elementelor structurale ale actului normativ se efectuează la republicarea actului respectiv. Având în vedere prevederea legală enunțată, dispoziția „alineatul (1) devine alineatul (1 ¹)” se va exclude. Cuprinsul propus la alineatul (1) se va indica la alineatul (1 ¹), iar pct. 22 se va completa cu următorul text: „se completează cu alineatul (1 ¹) cu următorul cuprins:”. Având în vedere obiecția expusă supra, dispoziția de la pct. 22 alineatul al patrulea „la alineatul (3), textul „alin. (1)” se substituie cu textul „alin. (1 ¹)” se va exclude. La art. 14 ⁴ alin. (10) din <i>Legea nr. 235/2011</i> , cuvântul „suspendarea” este utilizat în trei cazuri, prin urmare, la pct. 22 alineatul al șaselea din proiect, cuvintele „în ambele cazuri” se vor substitui cu cuvintele „în toate cazurile”. Potrivit art. 14 ⁴ alin. (10 ¹), propus spre completare, doar decizia privind retragerea recunoașterii poate fi contestată de către organismul de evaluare în instanța de judecată. În acest sens, considerăm oportun ca și	Se acceptă

	decizia de restrângere sau suspendare să poate fi contestată în instanța de judecată. Prin urmare, se va examina suplimentar acest aspect, fie se vor prezenta argumente pertinente în nota de fundamentare. Mai mult, la art. 16 alin. (18) propus în redacție nouă, se face referință la contestarea deciziilor emise de organismul în cauză, prin urmare pot fi contestate și alte decizii. Totodată, la art. 14^a alin. (10¹), cuvintele „se poate contesta” se vor substitui cu cuvintele „poate fi contestată”, referința la „organism” se va substitui cu referința la „organismul de evaluare a conformității”, iar cuvintele „instanța judecătorească” se vor substitui cu cuvintele „instanța de judecată”. Din sintagma „legislația în vigoare”, se vor exclude cuvintele „în vigoare” ca fiind inutile. Regula generală este că referințele la actele normative reprezintă referințe la legislația în vigoare și doar pentru excepțiile de la regulă se va specifica dacă este vorba despre legislația aplicabilă la un anumit moment. Norma de la enunțul al doilea, propusă la art. 14^a alin. (11) din <i>Legea nr. 235/2011</i>, care prevede că „Rapoartele, certificatele sau alte documente își pierd valabilitatea și se retrag numai dacă se dovedește că această măsură trebuie întreprinsă.” este ambiguă. Prin urmare, propunem revizuirea acesteia, prin indicarea cazurilor concrete când urmează a fi retrase rapoartele, certificatele sau alte documente și subiectul care va lua decizia respectivă. În acest sens, menționăm că norma trebuie să întrunească condiția de precizie și claritate.	
	La pct. 24, cu referire la art. 16 alin. (11), care transpune art. R17 alin. (10) din Anexa I la <i>Decizia nr. 768/2008/CE</i>, menționăm că potrivit pct. 4 din proiect, de la art. 2 din <i>Legea nr. 235/2011</i> se exclude noțiunea „autorități de supraveghere a pieței”, prin urmare, la art. 16 alin. (11), cuvintele „sau de supraveghere a pieței” se vor exclude or, la elaborarea actului normativ se va respecta principiul coerenței. Întru respectarea condiției preciziei, în cuprinsul propus la art. 16 alin. (20), care transpune art. R28 alin. (2) din Anexa I la <i>Decizia nr. 768/2008/CE</i>, cuvintele „celorlalte organisme” se vor substitui cu cuvintele „celorlalte organisme de evaluare a conformității”. La art. 16 alin. (21), care transpune art. R20 alin. (4) din Anexa I la <i>Decizia nr. 768/2008/CE</i>, cuvintele „precum și” vor fi succedate de cuvintele „pune la dispoziția autorității de reglementare”, astfel cum este indicat la art. R20 alin. (4).	Se acceptă, pentru respectarea principiului coerenței la art.16 alin. (11) s-a făcut referința la Legea nr.162/2016 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor
	La pct. 27, modificarea propusă la art. 18 alin. (6) din <i>Legea nr. 235/2011</i>, prin substituirea textului „autoritatea cu funcții de reglementare asigură” cu textul „este necesară asigurarea coerenței” nu asigură caracterul unitar al normei, or, cuvântul „coerenței” este indicat atât în textul cu care se propune a fi completat art. 18 alin. (6), cât și în textul actual al legii. Totodată, nu este clar raționamentul excluderii entității care asigură coerența procedurilor de evaluare a conformității aplicabile în cazul indicat la art. 18 alin. (6). Prin urmare, se va elucida acest aspect.	Se acceptă parțial, modificarea propusă la art. 18 alin.(6) corelează cu art.3 alin. (6) din Legea nr.420/2006 privind activitatea de reglementare tehnică care prevede că, reglementările tehnice se aprobă prin legi sau prin acte normative ale Guvernului. Astfel, la elaborarea și promovarea proiectului de act normativ autorul este obligată să asigure coerența procedurilor de evaluare a conformității. În acest context, norma este expusă ca un principiu.
	Ținând cont că articolele 21-23 propuse în redacție nouă sunt ordonate consecutiv, pct. 30 din proiect va avea următorul cuprins: „30. Articolele 21-23 vor avea următorul cuprins: ”. Astfel, dispoziția de la pct. 31, prin care art. 23 se expune în redacție nouă se va exclude.	Se acceptă

	În cuprinsul propus la art.21 alin. (3) din <i>Legea nr.235/2011</i>, referința la „în decursul unei perioade rezonabile” se va revizui, deoarece este ambiguă. Mai mult, potrivit art. 21 alin. (6) propus, „(6) În cazul în care operatorul economic relevant nu întreprinde acțiunile corective adecvate în termenul menționat la alineatul (3), autoritățile de supraveghere a pieței iau toate măsurile corespunzătoare pentru a interzice sau a restrânge punerea la dispoziție a produsului pe piața sau a retrage sau a rechema produsul de pe piață.”. Având în vedere prevederea legală enunțată, considerăm oportună substituirea referinței la „perioada rezonabilă” cu perioada concretă, or, operatorul economic trebuie să cunoască perioada concretă, în care urmează să întreprindă acțiunile corective.	Se acceptă, Potrivit e mail de mai jos
	Ținând cont de prevederile art. 51 alin. (6) din <i>Legea nr. 100/2017</i>, în cuprinsul propus la art. 22 alin. (1) din <i>Legea nr. 235/2011</i>, care transpune art. R34 din Anexa I la <i>Decizia nr. 768/2008/CE</i>, textul „alineatele 2 și 3” se va substitui cu textul „alineatele (2) și (3)”.	Se acceptă
	La pct. 31, în cuprinsul propus la art. 23 din <i>Legea nr. 235/2011</i>, între semnele citării se va indica inclusiv denumirea articolului (obiecție valabilă și la art. 31 și 32). Totodată, în același articol alin. (3), cuvintele „care este parte integrantă din prezenta lege” se vor exclude ca fiind excedente (obiecție valabilă și la art. 23¹ alin. (3)).	Se acceptă
	La pct. 41, dispoziția de la art. 32 alin. (4) referitoare la atragerea răspunderii patrimoniale, civile, disciplinare, contravenționale sau penale, după caz, a celor vinovați, în condițiile legii, urmează a fi exclus, având caracter declarativ și superfluu. Tragerea la răspundere se va efectua în temeiul normelor materiale și de procedură, în funcție de tipul răspunderii.	Se acceptă
	La pct. 43, în cuprinsul propus la <i>anexa nr. 3 la Legea nr. 235/2011</i>, în parafa de aprobare se va indica numărul anexei.	Se acceptă
	La pct. 44, prin care <i>Legea nr. 235/2011</i> se completează cu anexa nr. 6: La Modulul A2 punctul 4 alineatul întâi, cuvântul „standarde” care succede cuvântul „standardelor” se va exclude ca fiind excedent. La pct. 6, care transpune pct. 6 din Modulul A2 din Anexa II la <i>Decizia nr. 768/2008/CE</i>, textul „punctul 9” se va substitui cu textul „punctul 5”, or, obligațiile producătorului sunt indicate la pct. 5, care transpune pct. 5, la care se face referință la pct. 6 din Anexa II la <i>Decizia nr. 768/2008/CE</i>. În denumirea Modulului C, abrevierea „CE” se va exclude, deoarece nu este indicată în denumirea Modulului C din Anexa II la <i>Decizia nr. 768/2008/CE</i>, pe care o transpune. Având în vedere dispozițiile art. 52 alin. (2) și (3) din <i>Legea nr. 100/2017</i>, la subpct. 3.3 de la Modulul D, textul „punctul 3.2” se va substitui cu textul „subpunctul 3.2” (obiecție similară și la subpct. 3.3 penultimul alineat, subpct. 3.5 alineatul al doilea, subpct. 5.1, pct. 6, 8, etc.). În scopul uniformizării terminologiei, la Modulul D1, subpct. 5.2, sintagma „instrumentului legislativ” se va substitui cu sintagma „reglementărilor tehnice”, astfel cum este indicat anterior în text (obiecție valabilă și la pct. 3 de la Modulul F, subpct. 3.2 de la Modulul H). La Modulul G pct. 2 ultimul alineat, cifra „3” de la final se va exclude. La pct. 2 de la Modulul H, care transpune pct. 2 de la Modulul H din Anexa II la <i>Decizia nr. 768/2008/CE</i>, textul „punctul 4.3” se va substitui cu textul „punctul 4”, astfel cum este indicat la <i>Anexa II din Decizia nr. 768/2008/CE</i>.	Se acceptă

		La pct. 45, prin care <i>Legea nr. 235/2011</i> se completează cu anexa nr. 7: Dat fiind că anexele nr. 6 și 7 sunt ordonate consecutiv, punctele 44 și 45 se vor comasa, având același obiect de reglementare, dispoziția de modificare fiind expusă în felul următor: „Se completează cu anexele nr. 6 și nr. 7 cu următorul cuprins:”	Se acceptă
		La Art. II (Legea nr. 20/2016): În dispoziția de modificare, la sursa de publicare a <i>Legii nr. 20/2016 cu privire la standardizarea națională</i>, la numărul Monitorului Oficial, textul „nr. 90-97” se va substitui cu textul „nr. 90-99”.	Se acceptă
		Cu referire la pct. 5, prin proiect se propune modificarea art. 6 alin. (3) din <i>Legea nr. 20/2016</i>, care în prezent prevede că „<i>Pentru serviciile prestate prevăzute la alin. (1) lit. h), j), q) și u), organismul național de standardizare are dreptul să încaseze plăți</i>”. Potrivit notei de fundamentare, este absolut necesar să se diversifice veniturile și să se asigure flexibilitate în stabilirea tarifelor și execuția bugetului de venituri și cheltuieli. Asigurarea unui anumit grad de autonomie financiară și flexibilitate în gestionarea veniturilor este necesară pentru buna funcționare a Institutului de Standardizare din Moldova. Acest nivel de flexibilitate este necesar pentru a încuraja inovarea și agilitatea în dezvoltarea și furnizarea de servicii ISM, care să răspundă cerințelor pieței și să se alinieze la nivelul de dezvoltare al altor organisme naționale de standardizare din țările europene. La acest aspect, menționăm că norma trebuie să întrunească condiția de claritate și previzibilitate. Prin urmare, pentru a evita interpretările și aplicarea abuzivă a normei de la art. 6 alin. (3), care propune că: „(3) Pentru serviciile prestate, organismul național de standardizare are dreptul să încaseze tarife.” și având în vedere caracterul oneros al normei, considerăm oportună indicarea certă a cazurilor când respectivele tarife urmează a fi încasate. În aceeași ordine de idei, în cuprinsul propus la art. 6 alin. (4) din <i>Legea nr. 20/2016</i>, considerăm oportună menținerea nomenclatorului și tarifelor la serviciile prestate de organismul național de standardizare, aprobate de Guvern, care asigură transparența acestora pentru solicitanții serviciilor în domeniul standardizării. Mai mult, normele propuse la art. 6 alin. (3) și (4) din <i>Legea nr. 20/2016</i>, sunt în dezacord cu norma propusă la art. 7 alin. (4) lit. g) din <i>Legea nr. 20/2016</i>, în conformitate cu care „Consiliul de standardizare aprobă prețurile și tarifele ISM”.	Se acceptă parțial, alin. (3) și (4) ale art.6 din <i>Legea nr. 20/2016</i> au fost ajustate în scopul redării conținutului mai cert și laconic.
		La pct. 8, în cuprinsul propus la art. 11 alin. (6), cuvintele „statele membre sau Comisiei” se vor substitui cu cuvintele „statele Uniunii Europene sau Comisiei Europene”, iar la alin. (7), cuvintele „statele membre” se vor substitui cu cuvintele „statele Uniunii Europene”.	Se acceptă
		La pct. 12, norma propusă spre completare la art. 16 alin. (6) din <i>Legea nr. 20/2016</i>, „În caz contrar se aplică articolul 346 din Codul contravențional al Republicii Moldova nr. 218/2008.” urmează a fi exclusă, având caracter declarativ și superfluu. Tragerea la răspundere se va efectua în temeiul normelor materiale și de procedură, în funcție de tipul răspunderii.	Se acceptă
		La pct. 14 alineatul al doilea din proiect, cuvântul „articolul” se va exclude ca fiind excedent.	Se acceptă

		În conformitate cu art. 54 alin. (1) lit. i) din <i>Legea nr. 100/2017</i>, „exprimarea prin abrevieri a unor denumiri sau termeni se poate face numai după explicarea acestora în text, la prima folosire;”. Având în vedere prevederea legală enunțată, în cuprinsul propus la art. 18 alin. (11) din <i>Legea nr. 20/2016</i>, abrevierea „ÎMM-urilor” se va substitui cu denumirea completă. În cuprinsul propus la art. 18 alin. (13) din <i>Legea nr. 20/2016</i>, cuvintele „statele membre” se vor substitui cu cuvintele „statele Uniunii Europene”.	
		La pct. 14 penultimul alineat , cuvintele „cu textul” se vor substitui cu cuvintele „cu un enunț”.	Se acceptă
		La pct. 17 alineatul al doilea , ce se referă la art. 21, întru respectarea condiției preciziei, textul „la litera b)” va fi succedat de cuvintele „liniuța doua”.	Se acceptă
		La Art. III alin. (1) , subliniem că formularea „întră în vigoare în termen de 6 luni de la data publicării” este defectuoasă, fiind necesar a se substitui cuvintele „în termen de” cu cuvintele „la expirarea a”. Totodată, cuvântul „publicării” va fi succedat de cuvintele „în Monitorul Oficial al Republicii Moldova” (obiecție valabilă și la alin. (2)).	Se acceptă
		Adițional, la nota de fundamentare, compartimentul 8, în pct. 2 se va indica denumirea deplină a Hotărârii Guvernului nr. 969/2016.	Se acceptă
Centrul Național de Anticorupție, nr. 06/2/8140 din 15.05.2025, e-legiferarea	2	Articolul 4/1, alineatul (2) <i>„În cazul în care Centrul Național de Acreditare consideră că anumite servicii de acreditare nu se justifică din punct de vedere economic sau durabil, orice organism de evaluare a conformității din Republica Moldova poate recurge pentru respectivele servicii de acreditare la organismul de acreditare dintr-un stat membru al Uniunii Europene.”</i> Obiecții: Prezenta formulare lasă loc de interpretări subiective și oferă o marjă discreționară de apreciere a Centrului Național de Acreditare cu privire la lipsa de justificare din punct de vedere economic sau durabil a anumitor servicii, nefiind stabilite unele criterii clare și obiective cu privire la temeiurile sau criteriile care califică anumite servicii de acreditare a fi justificate din punct de vedere economic sau durabil, în asemenea circumstanțe Centrul Național de Acreditare poate acționa arbitrar și neîntemeiat în raport cu organismul de evaluare a conformității. În acest sens, în Hotărârea nr. 26 din 23 noiembrie 2010, Curtea Constituțională a reținut că: „<i>Pentru a corespunde celor trei criterii de calitate – accesibilitate, previzibilitate și claritate – norma de drept trebuie să fie formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite. În caz contrar, cu toate că legea conține o normă de drept care aparent descrie conduita persoanei în situația dată, persoana poate pretinde că nu-și cunoaște drepturile și obligațiile. Într-o astfel de interpretare, norma ce nu corespunde criteriilor clarității este contrară art. 23 din Constituție [...].</i>” Formularea ambiguă a normei poate genera derogări de la aplicarea uniformă a acesteia, determinând posibilitatea entității publice de a interpreta norma preferențial, și de a decide selectiv că acreditarea unor servicii se justifică din punct de vedere economic sau durabil, iar altele nu, oferind soluții discreționare. Recomandări:	Se acceptă, norma a fost reformulată în vedere excluderii interpretărilor, stabilind că Centrul Național de Acreditare dezvoltă scheme de acreditare sectoriale în coordonare cu autoritățile de reglementare.

		Revizuirea normei prin reglementarea criteriilor obiective și a temeiurilor în baza cărora serviciile de acreditare nu sunt justificate din punct de vedere economic sau durabil.	
		Articolul 4/1, alineatul (4) „Sarcinile și responsabilitățile Centrului Național de Acreditare sunt distincte de cele ale autorităților naționale.” Obiecții: Prezenta normă este ambiguă și lipsită de claritate, așa cum autorul nu oferă suficiente elemente de conținut pentru a determina limitele competențelor și răspunderii Centrului Național de Acreditare comparativ cu „<i>autoritățile naționale</i>”. Formularea analizată este, în forma sa actuală, lacunara din punct de vedere juridic, iar ambiguitatea acesteia generează riscuri, fiind predispusă la interpretări extensive și neuniforme. În ipoteza în care autorul a intenționat să exprime prin normă principiul imparțialității sau a independenței, se impune revizuirea prezentei redacții în sensul clarificării acesteia, pentru a asigura o delimitare efectivă a competențelor și predictibilitatea normei. Recomandări: Revizuirea normei prevăzute la articolul 4¹ alineat (4).	Se acceptă
		Articolul 7, alineatul (3/1) „Centrul Național de Acreditare nu se subordonează nici unei autorități publice sau private, în procesul de acreditare și în privința deciziilor de acreditare pe care le adoptă.” Obiecții: Modificarea operată limitează domeniul de aplicare al principiului independenței exclusiv pentru procesul de acreditare și în privința deciziilor de acreditare pe care le adoptă Centrul Național de Acreditare, fapt care vine în contradicție cu prevederile articolului 8 al proiectului, prin care Centrului Național de Acreditare îi este atribuit un set extins de atribuții. Considerăm că principiul independenței trebuie să fie aplicabil în mod general, în întreaga activitate a Centrului Național de Acreditare, nu doar în contextul procesului de acreditare și în privința deciziilor de acreditare pe care le adoptă. Recomandări: Revizuirea redacției normei, în sensul menținerii principiului independenței ca principiu general aplicabil atribuțiilor Centrului Național de Acreditare.	Se acceptă parțial, a fost precizat „în calitate de organism național de acreditare”
		Articolul 8, alineatul (1) Obiecții: i) Considerăm inoportună utilizarea termenului de „<i>cerințe</i>” în denumirea articolului 8, din motiv că <i>cerințele</i> se referă în general la standarde sau condiții pe care trebuie să le îndeplinească o entitate, iar „<i>atribuții</i>” se referă la responsabilitățile și funcțiile specifice pe care o instituție le are sau trebuie să le îndeplinească în cadrul activității sale. Această remaniere va desemna cu mai multă claritate competențele și atribuțiile Centrului Național de Acreditare. ii) Cu privire la textul „<i>fără impunere de condiții oneroase solicitanților de acreditări</i>” - notăm că potrivit proiectului - art. 9, alin.(2) Bugetul Centrului Național de Acreditare se formează inclusiv în baza <i>mijloacelor financiare provenite din plățile pentru activitățile de acreditare, instruire</i>. Consecvent, din motiv că taxele percepute pentru activitățile de acreditare sînt incluse în bugetul instituției este necesară reformularea prevederilor art. 8, alin. (1), lit. g) pentru a exclude contradicția menționată.	Se acceptă parțial, norma referitor la „ <i>fără impunere de condiții oneroase solicitanților de acreditare</i> ” presupune că, veniturile în exces ar putea semnala existența posibilității de a reduce tarifele percepute pentru acreditare și de a încuraja organismele de evaluare a conformității de mai mică anvergură să solicite acreditarea. Având în vedere că acreditarea se acordă contra plată, atunci există unele câștiguri, situația poate fi corectată prin reducerea tarifelor sau prin reutilizarea veniturilor în scopul dezvoltării în continuare a acreditării, astfel încât să se evite orice conflict

	iii) Referitor la art. 8, alin. (1), lit. i) notăm că în prezenta formulare autorul utilizează noțiunea de <i>organizație neguvernamentală</i>, în timp ce legislația națională operează cu noțiunea de organizație necomercială (<i>Legea nr. 86/2020 cu privire la organizațiile necomerciale</i>; <i>Codul Civil - art. 296</i>). Termenul menționat urmează a fi substituit, în vederea respectării exigențelor Legii nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative, în aspectul utilizării terminologiei constante, uniforme și care corespunde celei utilizate în alte acte normative. Recomandări: Reviziunea normelor menționate în baza obiecțiilor expuse.	cu principiul non-profit prevăzut de art. 7 alin. (7) din Lege.
	Articolul 8, alineatul (2) „Centrul Național de Acreditare poate derula campanii de informare și instruire a organismelor de evaluare a conformității și a altor operatori economici interesați cu privire la importanța și rolul acreditării.” Obiecții: Prezenta normă instituie dreptul Centrului Național de Acreditare de a derula campanii de informare și instruire, nefiind prevăzută procedura de organizare sau periodicitatea acestora, pentru a echilibra acest aspect, considerăm oportună completarea normei cu sintagma „la solicitare”, astfel entitatea nu va aprecia unilateral necesitatea organizării instruirilor, însă va fi obligată să le organizeze inclusiv și la solicitarea organismelor de evaluare a conformității și a operatorilor economici interesați cu privire la importanța și rolul acreditării. Recomandări: Completarea normei cu sintagma „la solicitare”.	Se acceptă
	Articolul 8, alineatul (3) „(3) Pentru exercitarea atribuțiilor sale, Centrul Național de Acreditare trebuie:” [...] e) să pună la dispoziție și să facă publice, în mod periodic, informațiile referitoare la rezultatele evaluărilor la nivel de omologi, la activitățile de evaluare a conformității pentru care realizează activități de acreditare și la orice modificare adusă acestora” [...] f) să dezvăluie autorităților de reglementare naționale, organelor juridice și Parlamentului Republicii Moldova, după caz, informații confidențiale despre un anumit organism de evaluare a conformității doar cu consimțământul scris al acestuia, cu excepția cazurilor în care legea prevede că acest tip de informații poate fi dezvăluit fără un astfel de consimțământ. g) să garanteze că fiecare decizie legată de atestarea competenței este luată de persoane competente, altele decât cele care au efectuat evaluarea; Obiecții: i) Pentru a evita amânarea publicării informațiilor referitoare la rezultatele evaluărilor la nivel de omologi, considerăm oportună stabilirea unui termen limită privind periodicitatea acestor acțiuni. Definirea acestui cadru temporal ar asigura respectarea principiului transparenței și va preîntâmpina exercitarea neconformă de către Centrul Național de Acreditare a atribuției menționate. Ambiguitatea legată de frecvența publicării ar putea duce la manipularea informațiilor sau la crearea unei impresii de transparență atunci când, de fapt, informațiile relevante nu sunt puse la dispoziția publicului într-un mod accesibil sau suficient de des. Standardizarea procesului de publicare a informațiilor ar limita executarea necorespunzătoare a atribuțiilor entității. ii) Prezenta formulare, utilizând termenul „trebuie”, acordă un grad de flexibilitate modului de îndeplinire a atribuțiilor Centrului Național de Acreditare. În sens contrar, sintagma „este obligat” impune o obligație	Se acceptă

	definită cu claritate, fapt care reduce riscul de aplicare selectivă a normelor. O astfel de formulare ar putea fi interpretată ca un mecanism de control mai riguros, diminuând astfel șansele ca autoritățile competente să acționeze în mod arbitrar. Prevederea expresă a obligațiilor facilitează evaluarea îndeplinirii atribuțiilor și limitează posibilitatea eschivării de la răspundere în cazul abaterii de la atribuțiile prevăzute. iii) Utilizarea sintagmei „organe juridice” este contrară exigențelor stabilite de legea nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative. Potrivit art.54, alin. (1), lit. c): <i>terminologia utilizată este constantă, uniformă și corespunde celei utilizate în alte acte normative, în legislația UE și în alte instrumente internaționale la care Republica Moldova este parte, cu respectarea prevederilor prezentei legi</i>. Sintagma organe juridice este eronată, aceasta urmează a fi substituită cu o noțiune utilizată uniform - organe de drept. iv) Termenul „a garanta” este preponderent folosit în sensul garanțiilor reale sau personale, în contextual asumării unei obligații legale de răspundere pentru executarea altei obligații e(g. gajul, ipoteca, fidejusiunea). În contextul normei precitate, Centrului Național de Acreditare ii este atribuită obligația de a asigura faptul că decizia de atestare a competenței nu este luată de aceeași persoană care a efectuat evaluarea. Recomandări: i) Stabilirea termenului privind obligația de a face publice informațiile referitoare la rezultatele evaluărilor. ii) Substituirea cuvântului „trebuie” cu sintagma „este obligat”; iii) Substituirea sintagmei „organelor juridice” cu „organelor de drept”; iv) Reformularea lit. g) să asigure ca decizia legată de atestarea competenței este luată de o persoană distinctă decât cea care a efectuat evaluarea.	
	Articolul 9 <i>„(4/1) Mijloacele financiare din bugetul de stat ale Centrului Național de Acreditare se gestionează conform Legii finanțelor publice și responsabilității bugetar fiscale nr.181/2014.”</i> Obiecții: Având în vedere că potrivit proiectului bugetul Centrului Național de Acreditare se formează inclusiv din mijloace financiare de la bugetul de stat, constatăm o reglementare lacunară în aspectul evidenței contabile și prezentării rapoartelor financiare cu privire la aceste mijloace financiare. Lipsa unui mecanism de control a entității în acest sens a poate genera abuzuri și gestionarea neconformă a mijloacelor financiare. Completare articolului cu alineatul precitat va asigura transparența și conformitatea în gestionarea fondurilor publice. Recomandări: Reconsiderarea normei în redacția "Centrul Național de Acreditare ține evidența contabilă, întocmește și prezintă rapoartele financiare în baza Legii contabilității 113 din 27 aprilie 2007 și în conformitate cu cadrul aferent sectorului bugetar, elaborat și aprobat de către Ministerul Finanțelor."	Se acceptă, norma a fost completată cu referința și la Legea contabilității nr.113/2007
	Articolul 11, alineatul (2/1) <i>„Regulamentul Comisiei de apel se elaborează și se aprobă prin ordin al directorului Centrului Național de Acreditare.”</i> Obiecții: În vederea respectării principiului transparenței, considerăm necesară stabilirea expresă în lege a obligației publicării Regulamentului Comisiei de apel pe pagina web oficială a Centrului Național de Acreditare. În	Se acceptă

		acest fel, vor fi diminuate șansele ca persoanele interesate să fie obstructionate de la informațiile cu privire la constituirea, organizarea și funcționarea comisiei de apel. Recomandări: Completarea normei cu textul „și se publică pe pagina web oficială a Centrului”	
		Articolul 12, alineatul (12) <i>„În cazul în care Centrul Național de Acreditare constată că un organism de evaluare a conformității care a primit certificat de acreditare nu mai este competent să realizeze o activitate specifică de evaluare a conformității sau a comis o încălcare gravă a obligațiilor sale și nu se conformează criteriilor de acreditare stabilite în standardul menționat la articolul 6 aplicabil și cerințelor reglementărilor tehnice, Centrul Național de Acreditare întreprinde toate măsurile adecvate, într-un interval de timp rezonabil, pentru restricționarea, suspendarea sau retragerea certificatului de acreditare al acestuia”</i> Obiecții: Analiza normei precitate denotă ambiguitatea temeiului pentru întreprinderea măsurilor în vederea restricționării, suspendării sau retragerii certificatului de acreditare al organismului de evaluare în ce privește comiterea „încălcării grave”. În acest sens, proiectul nu reglementează temeiurile sau criteriile pentru ca o încălcare să fie considerată gravă. Lipsa unor asemenea reglementări poate determina Centrul Național de Acreditare să își aroge o marjă largă de discreție în evaluarea nivelului gravității încălcării, fapt care poate genera abuzuri și riscuri de corupție. Recomandări: Definirea „încălcării grave”.	Se acceptă, având în vedere că atât încălcări, cât și termeni pot avea caracter diferit, norma în cauză a fost reformulată pentru a face referința la documentele Centrului în care sunt clasificate încălcări, precum și stabilite intervalele de timp
		Articolul 14/3, alineat (19) <i>„Centrul Național de Acreditare informează autoritatea de reglementare cu privire la restrângerea, suspendarea, retragerea, expirarea acreditării sau reînnoirea acesteia, după caz.”</i> Obiecții: Sintagma „după caz” este susceptibilă de interpretări neuniforme și ar putea periclita informarea autorității de reglementare cu privire la restrângerea, suspendarea, retragerea, expirarea acreditării sau reînnoirea acesteia. Această formulare poate crea o marjă largă de discreție pentru Centrul Național de Acreditare, și iar putea crea condiții să decidă, într-un mod subiectiv, când și în ce circumstanțe să informeze autoritățile de reglementare. Astfel, există riscul ca, în funcție de circumstanțele specifice fiecărui caz, informarea autorității de reglementare să fie omisă sau întârziată Recomandări: Excluderea sintagmei „după caz”.	Se acceptă

 Reply Reply All Forward

Tue 5/20/2025 4:29 PM

Diana Bacalim <diana.bacalim@justice.gov.md>

Re: 157/MDED/2025

To: lidia jitari

 If there are problems with how this message is displayed, click here to view it in a web browser.

La proiectul definitivat cu nr. unic 157/MDED/2025, remis pe e-mail, comunic că obiecții conceptuale nu am.

De la: "lidia jitari" <lidia.jitari@mded.gov.md>

Către: "Diana Bacalim" <diana.bacalim@justice.gov.md>

Trimis: marți, 20 mai, 2025 16:20:20

Subiect: RE: 157/MDED/2025

Doamna Bacalim,

Eu cer scuze, dar Vă remit încă o variantă în care am introdus și propunerile CNA.

Rog respectuos să Vă expuneti.

Presupun că proiectul este îmbunătățit.

Multimesc anticipat!

Cu respect,

Lidia Jitari

Consultant principal,

Direcția infrastructura calității și supravegherea pieței

Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării

Tel. +373 22 250 645

e-mail: lidia.jitari@mded.gov.md

 Save a tree, don't print this page if is not strictly necessary!

Acest mesaj poate conține informații confidențiale sau privilegiate și este destinat doar pentru uzul destinatarilor săi. Prin prezenta, sunteți explicit notificat că orice diseminare, copiere, retransmitere sau comunicare în orice altă formă, totală sau parțială a acestui mesaj, fără a avea în prealabil acordul scris al emitentului, este interzisă! În cazul în care din greșeală primiți acest mesaj, sunteți rugați să notificați emitentul și să distrugeți mesajul

Vă mulțumim!

The information contained in this transmission may be privileged and/or confidential and is intended only for the use of the above person(s). If you are not the intended recipient, you are hereby notified that any review, dissemination, distribution or duplication of this communication of parts from it, is strictly prohibited and are requested to contact the sender by reply email and destroy all copies of the original message.

Thank you!

From: Diana Bacalim [<mailto:diana.bacalim@justice.gov.md>]

Sent: Tuesday, May 20, 2025 3:49 PM

To: lidia.jitari@mded.gov.md

Subject: 157/MDED/2025

Transmit proiectul cu unele modificări în Track change, astfel cum am convenit la telefon, rog, excluderea de la Art. II pct.12 a completării propuse la art. 16 alin. (6). În rest, obiecții conceptuale nu am la proiectul definitivat remis pe e-mail la nr. unic 157/MDED/2025. Modificările tehnice sunt cu albastru, denumiți art. 35 din Legea nr. 235/2011. Cu respect,

Bacalîm Diana

Consultantă principală a Ministerului Justiției

Ministerul Justiției al Republicii Moldova

str. 31 August 1989, 82, mun. Chișinău MD-2012

tel: (+373) 22 201 435

e-mail: diana.bacalim@justice.gov.md

web: www.justice.gov.md